

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
Lyrisis Members and Sloan Foundation

David K. Wyatt

แก้คำผิด

คำว่า “หม่อมราชวงศ์หญิงเปลี่ยน ปลายวงศ์” ในหน้า (๗)

บันทึกที่ ๔—๕ แก้เป็น “หม่อมราชวงศ์หญิงเปลี่ยน มนตรีกุล”

จดหมายเหตุพระราชกิจรายวัน

พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ภาค ๔

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ

หม่อมเจ้าเปล่ง ชุ่มแสง

ณสถานหลวงวัดเทพศิรินทราวาส

วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗

หม่อมเจ้าเปล่ง ชุมแสง

คำชี้แจง

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต ทรง
วินิจฉัยพระภาพงานศพหม่อมเจ้าเปล่ง ชุมแสง ในอันจะหาหนังสือ
พิมพ์แจกเวลาพระราชทานเพลิงศพ ถึงคำนำที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ทรงพระนิพนธ์อันได้พิมพ์ไว้ต่อคำชี้แจงนี้ หอสมุดแห่งชาติได้จัดหนังสือ
พระราชกิจรายวันของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวถวาย

หนังสือพระราชกิจรายวันนี้ เก็บอยู่ในหอพระสมุดหลวง เมื่อ
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตแล้ว พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานหอพระสมุดหลวง มาเป็นสมบัติของหอพระสมุดสำหรับ
พระนคร อันเปลี่ยนมาเป็นหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากรในชั้น
หนังสือพระราชกิจรายวันนี้ ค้นฉบับเป็นอักษรพิมพ์คัม ๑๐ ปี ตั้งแต่
ปีฉลู จลศักราช ๑๒๓๘ (พ.ศ. ๒๔๒๐) ถึงชกน จลศักราช ๑๒๔๘
(พ.ศ. ๒๔๓๐) แต่ขาดปีเถาะ จลศักราช ๑๒๔๑ ไปปีหนึ่ง รวมเป็น
หนังสือ ๑๐ เล่มด้วยกัน ปรากฏในบานแผนกข้างเล่มว่า กรมหลวง
ประจักษ์กิตยภักดีศรีสังให้คัดขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระมงกุฎ
เกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๐ พระราชกิจรายวันเหล่านี้เป็นพระราชนิพนธ์
โดยไม่ต้องสงสัยมีในเล่มแรก ๒๕๕ หน้า ก่อนนั้นไปเห็นจะเป็น
ผู้อื่นจงใช้ราชาศัพท์เช่น “เสด็จออกขนนาง” หรือ “เสด็จบ่ระพาเส”
เป็นต้น แต่สังเกตกล้านวนที่รักก็เข้าใจว่ายังเป็นพระราชนิพนธ์ คือ
ศรีสังให้อาลักษณหรือผู้หนึ่งผู้ใดจง เป็นคนว่าศรีสังได้ว่า “วัน
ออกขนนางมีคนนั้นคนนั้นมาหา” ผู้รักก็เดิมราชาศัพท์ลงไปว่า “วัน
เสด็จออกขนนาง มีคนนั้นคนนั้นมาเฝ้า” ที่สังเกตว่ายังเป็นพระราชนิพนธ์

ตอนนั้น ค่ายยังมีคำหวน ๆ อย่างที่เคยตรัสอยู่เรื่อย ๆ ไป เป็นต้นว่า
 “จักรเจริญ” (ซึ่งเป็นพระนามเดิมสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต)
 และ “อัครวรพรต” (ซึ่งเป็นพระนามเดิมของกรมพระนารายณ์ประพันธ์พงศ์)
 พระองค์ก่อนไม่มีคำว่า “พระองค์เจ้า” พระองค์หลังมีแต่ครั้ง คือ “องค์”
 ดังนี้ เห็นได้ว่าตรัสสั่งให้ทูล คณคําของหนังสือเรื่องนี้เป็นอย่างไ
 ถ้าอ่านไปแต่เฉพาะวันหนึ่ง ๆ จะเห็นความไม่ติดต่อกันและไม่ค่อยได้เรื่อง
 รวบรวมวันนัก เพราะวันหนึ่ง ๆ มีมากเรื่อง มีต้นไม่ม้วยลาย มีปลาย
 ไม่มีต้น อะไรที่อะไรเหล่านี้ ถ้าอ่านไปหลาย ๆ วันจึงค่อย ๆ มีเรื่องราว
 ติดต่อกันขึ้นบ้าง ข้อนี้ไม่สำคัญเท่าใดนัก ข้อสำคัญมีอยู่ว่า พระราชกิจ
 รายวันวันละเล็กละน้อยนั้นแหละเป็นต้นเหตุให้รู้ว่าเรื่องใหญ่ ๆ เช่นออก
 พระราชบัญญัติกฎหมาย หรือราชการแผ่นดินต่าง ๆ อันปรากฏอยู่ใน
 หนังสือราชการงานเบกษาเป็นต้นนั้น มลเหตุเกิดขึ้นอย่างไร คณคํา
 ที่เขียนไปกว่านี้บ้างไม่ได้บอกหนังสือราชการงานเบกษา เช่นบมะโร
 จุลศักราช ๑๒๔๒ และบมะเมย จุลศักราช ๑๒๔๔ ก็ไม่ว่าในที่ที่ไม่
 บอกนั้นมีราชการงานเมืองอะไรบ้าง ถึงแม้จะค้นได้ในหนังสือราชการ
 ตามกระทรวงต่าง ๆ ก็จะต้องจับโน้นชนั้นด้วยควมลำบากยากยิ่งและ
 หาไม่ได้เรื่องราวตลอด ก็ยังพอจะหาหลักฐานในหนังสืออื่นได้มาก
 นักประวัติศาสตร์จะเห็นคุณค่าแห่งหนังสือนี้ถ่องแท้เมื่อเขียนพงศาวดาร
 ของประเทศสยามยุคนี้ หนังสือเรื่องนี้หอสมุดแห่งชาติได้จัดให้พิมพ์
 ไป ๓ ภาคแล้ว ภาคนี้เข้าภาคที่ ๔ ถ้ามีโอกาสก็จะให้พิมพ์ต่อไป
 จนหมด

หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร

วันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๗

คำนำ

หม่อมราชวงศ์ ประพันธ์พงศ์ บัณฑิตหม่อมเจ้าเปล่ง ชูระแสง ขอให้
ข้าพเจ้าช่วยหาเรื่องอันควรแก่ที่พิมพ์หนังสือแรก ในการพระราชทาน
เพลิงศพหม่อมเจ้าเปล่งผู้บิดา และแสดงความยินดีแก่ครอบครัว ถ้าได้
เรื่องก็เป็นพระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕
แล้วจะพอใจมาก เหตุด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์นั้นทรง
พระคุณอยู่เหนือเกล้า ๆ ได้ทรงชุบเลี้ยงหม่อมเจ้าเปล่งผู้บิดามาแต่เด็ก
จะได้เป็นการอันได้สนองพระเดชพระคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ โดยทางได้เผยแพร่พระราชนิพนธ์อันเป็น
สารประโยชน์ ให้แพร่หลายไปในหมู่สาธุชน กับทั้งได้เป็นการสนอง
คุณบิดา โดยว่าหนังสือนี้จะได้เป็นอนุสรณ์ดำรงอยู่ชั่วกาลนาน คำขอ
อันนี้เป็นบังคับอยู่ในตัวให้ข้าพเจ้าต้องรับช่วย เพราะเหตุว่าหม่อมเจ้าเปล่ง
เป็นผู้ทำคุณไว้แก่ข้าพเจ้ามากนัก ได้ช่วยรักษาพยาบาลในเมื่อมีการ
ป่วยไข้ขึ้นในบ้านข้าพเจ้า นับตั้งแต่มารดาคลอดลงมาถึงตัวข้าพเจ้าและ
บุตรหลาน ข้าพเจ้าจึงไปหาเจ้าพนักงานหละหลุมสำหรับพระนคร ขอให้
เขาช่วยค้นหาพระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ที่
ยังไม่เคยลงพิมพ์และสมควรจะให้พิมพ์ได้ เขาก็รับระงับให้

หม่อมเจ้าเปล่งเป็นหม่อมเจ้าชั้นใหญ่ ทั้งประพฤติกวีเป็นผู้สงบ
เสถียร ไม่พอใจจะทำอะไรที่เป็นการผาดโผน เพราะเหตุฉะนั้นแหละ
คงจะมีคนรู้จักท่านน้อย ข้าพเจ้าจึงอยากจะแสดงความสนใจของท่าน
ให้ทราบทั่วกัน แต่ข้าพเจ้าก็เป็นเด็กกว่าท่านมาก ไม่สามารถจะรู้ความ

เป็นมาในชั้นต้นของท่านได้ แต่เคราะห์ที่ คนได้ประวัติของท่าน ซึ่งท่าน
 จกไว้เอง จะจกไว้ทำอะไรไม่ทราบ พิจารณาถกถกเห็นเห็นความลำบาก
 ในทางที่จะทำตัวให้เป็นคนก็ได้ในสมัยนั้น ต้องใช้ความอดสาหัสทน
 มาก สมควรที่จะคัดมาไว้ด้วยกันเป็นนิทัศน์นอทานรณ แต่ท่านเขียนไว้เป็น
 ท่อน ๆ ไม่ติดต่อกัน จำเป็นที่ข้าพเจ้าต้องแต่งประกอบให้เป็นระเบียบ
 กิ่งต่อไปนี้

“หม่อมเจ้าเปล่ง ชุมแสง เป็นโอรสองค์เล็กที่สุดในพระเจ้าบรมวงศ์
 เรือชน ๒ กรมหลวงสรรพสิทธิปรีชา (พระองค์เจ้าชุมแสง) และ
 หม่อมสาคร กำเนิดในรัชกาลที่ ๔ ผนวชเณรเดือน ๑๐ ขึ้น ๑๐ ค่ำ
 ๔ ขแมร จลศักราช ๑๒๒๑ ตรงกับวันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๐๒
 ที่วังพระบิณฑบาตแพ่งภอรเคี้ยวนี้ พอมีชนมายุได้ ๒ ขวบ ๖ เดือน
 พระบิณฑบาตสิ้นพระชนม์ ในขณะนั้นมีหม่อมเจ้าพี่น้องในกรมหมกด้วยกัน
 ๘ องค์”

“ต่อมาในรัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้า ฯ พระราชทานวังนั้นแก่
 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นภรเวศรอำรงค์ศักดิ์ หม่อมเจ้าพี่น้องต้อง
 ย้ายไปหากวังเดิม หม่อมเจ้าหญิงวิมลชุมแสง เจ้าฟ่องค์ใหญ่ จึงพา
 หม่อมเจ้าเปล่งกับหม่อมมารดาไปตั้งเคหสถานอยู่ใหม่ที่ริมคลองสามเสน
 นี้ไว้ ตรงที่เป็นสวนนอกของเจ้าจอมมารดาเส ซึ่งพระเจ้าพี่นางเธอ
 พระองค์เจ้าอภินันท์วิสาขประทีปอยู่เคียงนี้”

“ชนมายุหม่อมเจ้าเปล่งเพียงย่างเข้า ๕ ขี หม่อมมารดาได้ถึง
 แก่กรรม ใ้กษัตริย์ความอุปถัมภ์บำรุงของเจ้าฟ่องค์ใหญ่ ทรงเลี้ยงดู
 และสอนหนังสือ พออ่านออกเขียนได้แล้วท่านจึงส่งไปศึกษาเพิ่มเติม

กับท่านอาจารย์ท้วม ซึ่งอยู่ที่ปากคลองวัดน้อย” เพราะเวลานั้นโรงเรียน
ยังไม่มี

“ถึงปีมะแม พ.ศ. ๒๔๑๔ มีชนมาย่างเข้า ๑๓ ปี พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้าฯ ให้มีการโสกันต์
เจ้านายที่พระที่นั่งสุทไธสน์มหาปราสาท ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
หม่อมเจ้าเปล่งได้เสกกันต์ในคราวนั้นด้วย ใต้พระราชทานเงินทำขวัญ
๑๐ ตำลึง และพระราชทานเบี้ยหวัดขึ้นเป็นบดระ ๑๐ ตำลึง (เดิมได้ตำลึง ๑)

“ครั้นถึงวันเสาร์ เดือนธันวาคม ๕ ค่ำ ปีมะแม จุลศักราช ๑๒๓๓
ตรงกับวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๑๔ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสขึ้นด้วยเรือช่อบางกอก ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้หม่อมเจ้าเปล่งพร้อมด้วยหม่อมเจ้าในกรมอื่นรวม ๑๔ องค์
ด้วยกันตามเสด็จไปในเรือพระที่นั่งด้วย เมื่อถึงเมืองสิงคโปร์ ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอภัยภูเบศรทศศิริรักษา (ตันกิมีเจ็ง)
กงสุลสยามประจำเมืองสิงคโปร์เป็นผู้ทำให้เข้าศึกษาวิชาในโรงเรียนที่นั่น
แต่ได้ศึกษาอยู่เพียง ๗ เดือนก็โปรดเกล้าฯ ให้เรียกกลับ ด้วยในบวช
พ.ศ. ๒๔๑๕ ได้ทรงจัดให้ตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นในพระบรม
มหาราชวัง ที่โรงทหารมหาดเล็กริมประตูพิมานไชยศรี” ซึ่งเคยวน
เป็นที่ทำการกรมพระคลังข้างที่ “สำหรับพระเจ้าันธเวยาเธอทรงเล่าเรียน
หม่อมเจ้าเปล่งกลับเข้ามาที่โปรดเกล้าฯ ให้ร่วมเรียนในที่นั่น” เพื่อมิให้
ท้อเสียพระราชทรัพย์เป็นสองภาค “เมื่อเป็นเช่นนั้นบ้านอยู่ใกล้ไม่สะดวก
แก่การไปมาที่โรงเรียน หม่อมเจ้าหิรัญเริงมัย เจ้าฟ่องก็ไต่ญ่ จึงพา
หม่อมเจ้าเปล่งไปถวายตัวพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงอภัยศิริธรมเขต

ฝากให้อยู่ที่วัง จะไต่ใกล้โรงเรียนไปมาสะดวก ภายหลังโรงเรียน
เล็กแล้วก็ยังอยู่ที่วังนั้นต่อไปอีกประมาณ ๓ ปี จึงทูลลากลับไปอยู่กับ
หม่อมเจ้าหญิงวิคมี เจ้าฟองค์ใหญ่ ที่บ้านริมคลองสามเสนตามเดิม”

“ถึงกับ พ.ศ. ๒๔๖๘ หม่อมเจ้าปลั่งมีชนมายุได้ ๑๗ ปี สมเด็จพระ
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยาบำราบปรปักษ์ ได้กราบบังคมทูล
ขอพระราชทานพระบรมราชาณเฑาะท์ ให้หม่อมเจ้าปลั่งเป็นนาคหลวง
เข้าบรรพชาเป็นสามเณรที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม สมเด็จพระมหา
สมณเจ้ากรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ เป็นพระอุปัชฌาย์ แล้วไป
จำพรรษาอยู่วัดโสมนัสวิหาร นำเพ็ญพรตอยู่ ๔ พรรษา ครบห้าถึงปีเถาะ
พ.ศ. ๒๔๗๒ ชนมายุครบอุปสมบท จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้หม่อมเจ้าสามเณรปลั่งอุปสมบทเป็นภิกษุ ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
สมเด็จพระวันรัตน์ (ทับ) วัดโสมนัสวิหารเป็นอุปัชฌาย์ พระพรหมมณี
(เหมือน) วัดบรมนิวาส กับพระจันทโคจรคุณ (จันท) วัดมกุฏกษัตริยาร
ามเป็นคู่สวด แล้วไปจำพรรษาอยู่วัดโสมนัสวิหารตามเดิม”

“ในระหว่างที่อุปสมบทอยู่นั้นก็ได้เล่าเรียนทางพระธรรมวินัย ทั้ง
ได้แบ่งเวลาศึกษาทางวิชาแพทย์บ้าง ด้วยปรารภจะดำเนินตามรอย
พระบาทพระบิดา” ผู้ทรงรอบรู้ในวิชาแพทย์ได้ทรงรับราชการกำกับกรม
หมอนวนก สอนพระเชษฐพระคุณมาในรัชชกาลที่ ๕ จนถึงพระชนม
พรรษาหม่อมเจ้าปลั่ง “อุปสมบทเป็นภิกษุอยู่ได้ ๕ พรรษา ก็ลาสิกขาบท
กลับไปอยู่ร่วมกับหม่อมเจ้าหญิงวิคมี เจ้าฟองค์ใหญ่ ที่บ้านริมคลอง
สามเสนตามเดิม”

(๕)

พทศักราช ๒๔๖๖ เข้าสมัครรับราชการในกรมทหารบกกราบที่
ลอมวิ (ซึ่งสืบมา^๕เป็นกรมทหารรักษาวังรักษาพระองค์ของพระบาท
สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เดิมนั้น) ได้ตำแหน่งประเดิมเป็นว่า
จ่านายสิบพยาบาล ได้รับพระราชทานเงินเดือนเดือนละ ๑๖ บาท เป็น
โอกาสที่ได้พาไปเฝ้าสนองพระเดชพระคุณไป ในระหว่าง ๑๖ ปี ได้
เลื่อนยศเลื่อนเงินเดือนขึ้นทีละขั้น เพียงได้ว่าที่นายร้อยเอกในกอง
พยาบาล ได้รับพระราชทานเงินเดือนเดือนละ ๔๘ บาท

“ในพทศักราช ๒๔๔๒ ต้องย้ายจากบ้านริมคลองสามเสนฝั่งใต้
ไปตั้งเคหสถานอยู่ใหม่ใกล้วัดสุวรรณารามในคลองบางกอกน้อย ด้วย
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชประสงค์ที่คนแถว
นั้น เพื่อคึกคักแห่งพระราชทานเจ้าจอมมารคำฝ่ายใน โปรดเกล้าฯ ให้
เจ้าพนักงานจัดซื้อ” แม้ต้องย้ายบ้านไปอยู่ใกล้ก็มีไม้ทอดย “ทำ
ราชการต่อมาอีก ๗ ปี ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนขึ้นไปถึงได้เดือนละ ๑๕๐ บาท
มียศเป็นนายร้อยเอก”

ครั้นถึงพทศักราช ๒๔๕๑ ทางกระทรวงวังนั้นหม่อมเจ้าเจ๊ก
พนมวัน อธิบดีกรมหมอลวง ๒๕๑ เป็นแพทย์ประจำพระองค์ในพระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ถึงชีพิตักษัยลง ทรงพระปรีชาถึงผู้
ทั้งพระโสดถวายต่อไป ไม่ทรงไว้วางพระราชหฤทัยแก่ผู้ที่มีได้ทรง
คุ้นเคย จึงโปรดเกล้าฯ ให้เรียกหม่อมเจ้าปลั่งจากกรมทหารบก เข้า
ไปรับราชการในกระทรวงวัง ในตำแหน่งทางวังพระโสดเค็ร^๕ถึงกัน
กรมหมอลวง พระราชทานเงินเดือนเดือนละ ๓๐๐ บาท พระราชทาน

จดหมายเหตุพระราชกิจรายวัน

พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

วันจันทร์ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก รุศคักราช ๑๒๓๘

เวลาเช้า ๔ โมง นานไปมหาปราสาทเลี้ยงพระถวายโถเข้ายาคุณ
ศกัปรณ์พระบรมมหารัชมังคลาภิเษก ท่านภูธรราชยามาลาขึ้นไปทูลเกล้าฯ
ตามหัวเมือง กลับเวลาเที่ยง

อาลยาศเตอร์ จดหมายเข้ามาว่าด้วยพระยาภาณุพงศ์โกโรโกเร
เรื่องเงินกาพย์ไปอินเดียนั้น สังกัณห์สังคีต พระยาภาณุ เข้ามาด้วย
จดหมาย ถึง คุณสรวงศ์ ว่าด้วยการทำทางโคราช ที่ปรึกษากับ สมเด็จเจ้า
พระยาทกลองปืนให้พระเพ็ชรบุรีเป็นผู้ทำ พระยามหาอำมาตย์เป็น
ผู้สั่งแต่ยังส่งคน ให้คุณสรวงศ์เป็นผู้กำกับกระการและออกหนังสือในการ
ที่จะทำทาสี ให้ปรึกษาท่านภูธรราชยักระการเสีย ะไกรล้อมือทำ

วันอังคารขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก รุศคักราช ๑๒๓๘

นายจันศากย ทหารหน้า ทำเรื่อง รว มายัน ว่า ด้วย ทวีป
นำสาวกมลาคีที่พามาแล้ว กมลาคีไปกรุกเขาตัวทึบอัน รับหนังสือเจ้าพระ
ยาสรวงศ์ ว่าด้วยทำทางโคราช ขอให้สมเด็จเจ้าพระยาเป็นแม่กอง และ
ขออนุญาตให้เจ้าพระยาภูธรราชและพระยามหาอำมาตย์ ผู้เป็นเจ้าของ
เมืองกวย แล้วเขียนหนังสือบอกท่านภูธรราชให้ปรึกษา คุณสรวงศ์ด้วย
เรื่องทางโคราชฉบับหนึ่ง กับจดหมายถึงกาพย์บอกด้วยมีสนอกราช

นายศรีมาขอออกแล้วว่าด้วยเรื่องเงินค่าจ้าง ถ้าไม่ไปไม่ทำครัว กับได้
 กำชัยเงินที่เอาไปแต่ห้างบอเนียวกำปนี จะใช้เงินรายใดรายหนึ่งก็ตาม
 ใจให้ใช้แต่เพียง ๓๐๐ ชั่ง แล้วเขียนหนังสือถึงมิสเตอร์ฮาลยา
 เทอร์ควอยอีกฉบับหนึ่ง รับใช้เงินรายกาพย์เอาไปแต่ห้างบอเนียว
 กำปนี พระยาอภัยธรรมเอาชดช้องมายื่นว่าด้วยส่งเงินไม่มีราย รวย
 ละเอียดย พระยามหาเมศร์เอาความเรื่องข่าวเจ้าปลัดกระทานบ้าน
 อร่ามาให้ เมินสรวายผู้แทนผู้รับพระบรมราชโองการกับเมิน
 วิชิต จกหมาย มาว่าด้วยกระราคากับเจ้า ออฟฟิศเซอร์ที่ให้อำนาจแล้ว
 พระชลธาร เอาหมายประกาศขกคลองซึ่งไป ตีพิมพ์มาให้ดูด้วยพระยา
 สุมท เอาหนังสือท่านกรมท่าส่งมาเป็นสำเนา หนังสือมิสเตอร์ฟอส ห้าง
 บอเนียวกำปนี ว่าด้วยราย เกรกทิบิลที่ กาพย์เอาไป ขอให้เวอร์แมนตรับใช้
 แล้วตอบไปฉบับหนึ่งให้ยอรับ หลวงนริศ เอาหนังสือท่านกลาง
 คุบย์เล็กมาให้ฉบับหนึ่ง ว่าด้วยเจ้าภาษีวังนส่งภาษีคน แล้ว
 มีเงินยื่นเรื่องรารขอทำตามเดิม เจ้าภาษีคนใหม่กลับประมุขอีก
 ๕๐ ชั่ง แก่เงินใหม่ประมุขแต่ ๓๐ ชั่ง เธอเห็นว่าถ้าจะให้เงินคน
 เก่าทำก็เอาเปรียบเจ้าพนักงาน ด้วยภาษีมาส่งคืนแล้ว ถ้าไม่มีใคร
 ประมุขแล้วก็ต้องขาด

ออกขุนนาง พระยาศรีอภัยนอกพระศรีวิจิตรว่าด้วยพระพลเอากรา
 ไปว่าจะไปรับราชทูตแล้วหนีไป เอาคำทักเตือนความของตัวไปเสียด้วย
 ว่าไปทางเชียงใหม่ พระเวณเฑียรอำมรนอก เมื่อแรกเกิด ว่าด้วยนกบิน
 เกินปกติ ๕ วัน เก่งกันกำเริบจึงต้องเลิก ครั้นการเรียบร้อยแล้ว
 จะผูกพัน จันจะไต่ความเกิดก่อน กลัวจะเกิดเหตุขึ้นอีก ด้วยฟังได้

พระบารมีของเมืองมาพักด้วยเรื่องท้าวขยเกอระชื้อ และเอาแผนก
บ้านส่วัดดี ประวิมาให้ดู และส่งกำลังขุนปรีกษา เรืองศักดิ์จนน้ำตาย
วิมวักตามเงินมาให้ดูด้วย รัชชนันต์ก็ดูแล้วคิดว่าท้าวจะแบ่งคนมี
ความชอบราชการ เมืองวิเก็ด เมืองวรรณน กรมการ แยก เงิน
ที่จะไปให้บุญให้หรือไว้ที่หลังก็ได้ แต่ไทยที่จะไปเสียผ้าให้คนไปก่อน
พระนรินทร์เอาบุญซึ่งความชอบมาส่งอีกละบับหนึ่งมีความทุกข์คน กรม
พิชิตเอาพระราชบัญญัติกลัษณะพยานออกใหม่ ประทับตราราชสีห์คชสีห์
บัวแก้ว ๓ ละบับมาให้ เอาไว้ข้อพิพาทข้างที่ละบับหนึ่ง ไว้ห้อง
ศาลกลัษณะบับหนึ่ง ไว้ศาลฎีกาละบับหนึ่ง แล้วพระยาภาเยาต้าวอย่าง
เหวี่ยงบุญที่จะสู้กับคำอธิบายมาให้ด้วย ๒ ละบับ

เจ้าพระยามหินทร จกหมายเป็นไปเระเวลาว่าทวายนักการตำรวจใน
กรมส่วัดไปเกาะท่าฤทธิไชยขนนางวังหน้าเรื่องเงินราชการ จำฤทธิไชย
กลัษณะตำรวจ ออกขนนางเซ็นใบสั่งเงิน ๑ กับเรื่องภาษีเกลือเซ็นค้น
เรือร่าวไปตามที่พระยาโชฎึกแจ้งความ กับเรื่องภาษีศกรให้เจ้าพนักงาน
งานปรีกษากันใครควรทำก็ให้ให้เงินทำ

หลวงนริศทำหนังสือมาพักด้วยเรื่องผู้ร้ายละบับหนึ่ง
จมนส่วาภย์ จกหมาย ว่าทวายนริศก เจ็บ และ พระวรภักดิ์
ก็หมายขอเงินเพิ่มเงินก้อนนี้ที่ไว้กับการแทนกวอดเทอร์มาเคเคร์ชาขึ้น
ก็ด้วย และเสมีบนแสดงว่าเป็นกำลังช่วยด้วย กับนายพิศลขึ้นจำนวน
แลกเงินก้อนทหารด้วยละบับหนึ่ง ไปเขียนตอบไปละบับหนึ่ง เรื่องหลวง
ส่วาสถิ์ขึ้นเป็นสินเนียบคณพิศเคเซอร์ อยู่แล้วเมื่อมีการจริงก็ตั้งว่าไป ทลชค
เรื่องพระวรภักดิ์ขอเพิ่มเงินก้อนนั้นด้วยพระบรมราชโองการจะบอก

เข้ามาจะไถ่สิ่งให้ กับเสมียนแสนนั้นควรจะมีรางวัลได้ ฟังเทศน์
และวันนสวภมณฑลคเชนทรวัดนาน

วันศุกร์ ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

เขารับหนังสือไปรเวท ท่านเล็กบอกด้วยไป ทำความใหญ่มาละบับ
หนึ่ง แล้วคุณแพมาบอกอีก แล้วรับหนังสือไปรเวทคุณสุวรรณค์บอก
ด้วยความท่านเล็ก แล้วไต่เรียกท่านกลางมาปรึกษา แล้วให้ไป
ทูลสมเด็จพระเจ้า

เขียนหนังสือถึงคุณสุวรรณค์ขอโทษแล้วมาละบับหนึ่งให้ท่านกลาง
ถือไป พลยท่านกลางกลับมาหาแล้วให้ชำระพวกข้าว่าพร้อมด้วยพระยา
มหามนตรี คือเจ้ากรม ปลัดกรม จางวาง คนละ ๓๐ แล้วให้ปล่อยไป
แก่คนที่ไปด้วยเสมียน ๖๐ จำไว้ แล้วท่านเล็กมาหาเวลา ๒ ยามกลับ
เขียนหนังสือถึงสมเด็จพระเจ้าพระยา ละบับหนึ่ง ส่งไปราชบุรี ขอโทษในการ
เรื่องนี้

วันนี้แต่คเชนทรวัดนานไม่ได้ไป

ให้เงินรางวัลนายชั้นที่ช่วยท่านเล็ก ๕ ชั่ง กับข้าว่า ๒ คน เงิน ๒ ชั่ง

วันเสาร์ ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

รับหนังสือคุณสุวรรณค์ ทอไปรเวทละบับหนึ่ง รับมาและขอโทษ
ทวิและญาติและข้าว่าทมิฬ เขียนทอไปละบับหนึ่ง วันนี้สมโภชเดือน
ลูกฟ้าหญิง ให้ทอเมืองปราจีนทำขวัญท่านเล็กแห่งหนึ่งหนัก ๒ ชั่ง
๔ ไพ ๑ เฟือง

วันอาทิตย์ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

พระชลธารเอาประกาศขุขุดองมาให้ แล้วให้เอาไปนกรายมูร

ที่เคย^๕ จดหมายถึงสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ^๕ ให้ชำระลูกหนี้ พระยาสุรศักดิ์^๕ ตาม
 เรื่องราว^๕ ทูล^๕ หน^๕ วันอาทิตย์^๕ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๑๐ ว่าได้^๕ ทูล^๕ ของ
 ราชการ^๕ นั้น ให้^๕ รวบรวม^๕ มา^๕ กู้^๕ ก่อน เมื่อ^๕ ได้^๕ ความ^๕ ประการ^๕ ใด ^๕ควร^๕ หัก^๕
 ควร^๕ รุ่ง^๕ ก็^๕ จะ^๕ ได้^๕ รุ่ง^๕ ได้^๕ หัก^๕ ไป แล้ว^๕ จด^๕ หมาย^๕ ทอ^๕ บ^๕ พระ^๕ ยา^๕ อ^๕ ท^๕ ย^๕ อ^๕ ร^๕ ม^๕
 ้วย^๕ ละคร^๕ บ^๕ หนึ่ง ว่า^๕ ได้^๕ ให้^๕ ไป^๕ ทูล^๕ ถา^๕ ม^๕ ส^๕ ม^๕ เ^๕ จ^๕ ท่าน^๕ บ^๕ ัง^๕ ค^๕ ย^๕ ไว้^๕ นั้น^๕ ซ^๕ อบ^๕ แล้ว^๕ ให้^๕
 รั^๕ บ^๕ ตาม^๕ ท่าน^๕ พระ^๕ อ^๕ น^๕ ท^๕ ร^๕ เท^๕ พ^๕ ย^๕ น^๕ ส^๕ าร^๕ บ^๕ ข^๕ ความ^๕ อ^๕ ำ^๕ เ^๕ ภ^๕ อ^๕ ฟ^๕ าก^๕ ข^๕ ำ^๕ น^๕ ั้น^๕ เดือน^๕ ๘
 จ^๕ ม^๕ น^๕ ส^๕ าร^๕ ำ^๕ ย^๕ จ^๕ ด^๕ หมาย^๕ ว่า^๕ ค^๕ ้วย^๕ หล^๕ ง^๕ ส^๕ ล^๕ ค^๕ ย^๕ ท^๕ น^๕าย^๕ ร^๕ อ^๕ ง^๕ ช^๕ ิต^๕ ไป^๕ ข^๕ ำ^๕ น^๕ เ^๕ ก^๕ ิน^๕ เว^๕ ล^๕ ำ^๕
 ก^๕ ำ^๕ ห^๕ น^๕ ค^๕ มา^๕ ล^๕ แ^๕ ก^๕ โ^๕ ย^๕ ค^๕ ้วย^๕ แล้ว^๕ ข^๕ อ^๕ น^๕ ญ^๕ ำ^๕ ค^๕ อ^๕ ไป^๕ ว่า^๕ ถ้า^๕ อ^๕ อ^๕ ฟ^๕ ี^๕ ค^๕ เ^๕ ร^๕ อ^๕ จะ^๕ ไป^๕
 ข^๕ ำ^๕ น^๕ และ^๕ ท^๕ ้อง^๕ ให้^๕ ข^๕ อ^๕ ผู้^๕ รั^๕ บ^๕ พระ^๕ บ^๕ ร^๕ ม^๕ ร^๕ ำ^๕ ช^๕ ำ^๕ อ^๕ ง^๕ ค^๕ ำ^๕ ร^๕ เมื่อ^๕ เ^๕ ก^๕ ิน^๕ ก^๕ ำ^๕ ห^๕ น^๕ ค^๕ จะ^๕ ได้^๕
 ท^๕ ร^๕ ำ^๕ และ^๕ ค^๕ ิด^๕ ที่^๕ จะ^๕ ทำ^๕ โ^๕ ย^๕ มา^๕ ค^๕ ้วย^๕ กับ^๕ ส^๕ ่ง^๕ จ^๕ ด^๕ หมาย^๕ พระ^๕ ว^๕ ร^๕ ำ^๕ ณ์^๕ จ^๕ ำ^๕ ให้^๕
 น^๕ ำ^๕ ย^๕ ส^๕ ิน^๕ อ^๕ ม^๕ ร^๕ ำ^๕ ข^๕ ำ^๕ น^๕ รั^๕ บ^๕ ำ^๕ ช^๕ ำ^๕ ค^๕ ำ^๕ ร^๕ เ^๕ ท^๕ น^๕ น^๕ ำ^๕ ย^๕ ข^๕ น^๕ ท^๕ อ^๕ ง^๕ ข^๕ ำ^๕ ข^๕ ำ^๕ น^๕ ที่^๕ ข^๕ ำ^๕ ้วย^๕ ใน^๕ เดือน^๕ ๑๑ กับ^๕
 น^๕ ำ^๕ ย^๕ พ^๕ ิด^๕ ค^๕ ย^๕ น^๕ จ^๕ ำ^๕ น^๕ จ^๕ ำ^๕ ย^๕ เ^๕ ก^๕ ิน^๕ ท^๕ ำ^๕ ร^๕ ร^๕ ม^๕ มา^๕ ค^๕ ้วย^๕ วัน^๕ น^๕ บ^๕ ค^๕ ท^๕ อ^๕ ง^๕ เว^๕ ล^๕ ำ^๕ ย^๕
 ๕ โ^๕ ม^๕ เ^๕ ก^๕ ข^๕ ไป^๕ ส^๕ ม^๕ โ^๕ ก^๕ ๕ เดือน^๕ ลูก^๕ พ^๕ ำ^๕ ห^๕ ญ^๕ ให้^๕ ข^๕ อ^๕ ส^๕ ท^๕ ำ^๕ ท^๕ ำ^๕ พ^๕ ำ^๕ ร^๕ ัน^๕ ส^๕ ข^๕ ม^๕ ข^๕ ำ^๕ ข^๕ ำ^๕
 ก^๕ ล^๕ ย^๕ ำ^๕ ว^๕ ค^๕ มี^๕ ั^๕ ร^๕ ม^๕ ข^๕ น^๕ บ^๕ ค^๕ ิน^๕ ท^๕ ร^๕ และ^๕ ั^๕ r^๕ ม^๕ เ^๕ ร^๕ ำ^๕ ญ^๕ เ^๕ ำ^๕ น^๕ ำ^๕ พ^๕ ำ^๕ ง^๕ พ^๕ ำ^๕ ง^๕ หล^๕ ำ^๕ ย^๕ ค^๕ น^๕ เ^๕ ำ^๕ ผู้^๕
 ห^๕ ญ^๕ ว^๕ ัง^๕ น^๕ ำ^๕ มา^๕ ค^๕ ้วย^๕ ข^๕ น^๕ น^๕ ำ^๕ ก^๕ ุ^๕ ณ์^๕ ส^๕ ร^๕ ว^๕ ัง^๕ และ^๕ ทำ^๕ น^๕ ำ^๕ ั^๕ r^๕ ม^๕ ทำ^๕ ม^๕ ห^๕ ิน^๕ ท^๕ ร^๕ ค^๕ รั^๕ พ^๕ ำ^๕ ั^๕ พ^๕ ำ^๕
 ำ^๕ ย^๕ ค^๕ รั^๕ ค^๕ รั^๕ ส^๕ ร^๕ ำ^๕ ย^๕ ม^๕ ห^๕ ำ^๕ ม^๕ น^๕ ค^๕ ้วย^๕ น^๕ ำ^๕ ิน^๕ ท^๕ ร^๕ และ^๕ ค^๕ n^๕ อ^๕ น^๕ ๆ^๕ อ^๕ ก^๕ หล^๕ ำ^๕ ย^๕ ค^๕ n^๕
 กับ^๕ พ^๕ ำ^๕ ก^๕ พ^๕ ัน^๕ อ^๕ ง^๕ ค^๕ ้วย^๕ เ^๕ ำ^๕ เ^๕ ำ^๕ น^๕ เ^๕ ำ^๕ น^๕ แล้ว^๕ ให้^๕ ั^๕ r^๕ m^๕ ข^๕ n^๕ บ^๕ ค^๕ ิน^๕ ท^๕ r^๕ ท่าน^๕ กล^๕ ำ^๕ ง^๕
 ก^๕ ุ^๕ ณ์^๕ ส^๕ ร^๕ ว^๕ ัง^๕ ท่าน^๕ ำ^๕ ั^๕ r^๕ m^๕ ทำ^๕ ค^๕ รั^๕ พ^๕ ำ^๕ ั^๕ พ^๕ ำ^๕ เ^๕ ำ^๕ ก^๕ ้วย^๕ อ^๕ ย^๕ เ^๕ ำ^๕ น^๕ ข^๕ ำ^๕ ั^๕ ำ^๕ ไม่^๕ แล้ว^๕ ก^๕ ล^๕ ย^๕
 วัน^๕ จ^๕ ัน^๕ ท^๕ r^๕ ข^๕ n^๕ ๘ ค^๕ ำ^๕ เดือน^๕ ๑๑ บ^๕ ั^๕ ล^๕ ัน^๕ พ^๕ ำ^๕ ค^๕ จ^๕ ุ^๕ ล^๕ ค^๕ ำ^๕ ำ^๕ ๑๓๓๘
 ย^๕ ำ^๕ ท^๕ อ^๕ ง^๕ หน^๕ ำ^๕ ส^๕ ื่อ^๕ แล้ว^๕ ท่าน^๕ ำ^๕ ำ^๕ ร^๕ ำ^๕ ำ^๕ ย^๕ มา^๕ ห^๕ ำ^๕ ย^๕ อ^๕ ก^๕ ้วย^๕ ไป^๕ ต^๕ r^๕ ว^๕ ำ^๕ น^๕ ำ^๕ เ^๕ ำ^๕
 ที่^๕ ห^๕ ว^๕ เ^๕ ม^๕ อ^๕ ง^๕ แล้ว^๕ จ^๕ ม^๕ n^๕ ส^๕ ำ^๕ ร^๕ ำ^๕ ย^๕ จ^๕ d^๕ หมาย^๕ ส^๕ ่ง^๕ บ^๕ ัญ^๕ จ^๕ พระ^๕ w^๕ r^๕ ำ^๕ ณ์^๕ จ^๕ ำ^๕ ข^๕ o^๕ ง^๕ ใช้^๕

ในการททการ พระยาอนรักษ์เจกหมายเข้ามาว่าด้วยจับขวน้ำมนต์เป็น
 ฝอยในนั้น ที่ประทุกัน เห็นว่าทำสมศักดิ์

รับคำศะเชิญกรมขุนนันทนัยในการแซะยิศกรย ๕

ออกขุนนาง น้ำประเสริฐศักดิ์เจกหมายบอกด้วยลูกหมู่กระก
 กไปอยู่ในกรมต่าง ๆ กับเจกหมายคุณสรวงศ์ขอไปเป็นเสมียนในโรงฝน
 อีกคนหนึ่งสั่งให้ให้ไป รับคำโทรเลขแต่เมืองสมทยกด้วยวังหน้า
 ลงไปวันนั้นก็กงสุลอังกฤษลงไปวัน ๗ คำด้วย เจกหมายตอบจำนัสรวาย
 ด้วยบัญญัติพระวรภักดิ์ ตั้งมานั้นให้เอาเด็ก ให้ทำแซงชันไปขึ้นคลัส
 ตามกฎหมาย

วันอังคารขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

พระยาเวียงใน ถวายหนังสือ ขอ หลวงรงค์ เป็นพระพิเทษสงคราม
 กับสารบขความมรดกฉบับหนึ่ง กับทางว่าเลขล้อมวังระบับหนึ่ง
 พระยารัตนโกษา เอาหนังสือ คุณสรวงศ์มา ให้ ว่าด้วยพระยารัตนโกษาทำ
 ขาญแผนกภายในวังที่คงไป ๆ ทำความว่า ขาญแผนกไม่มี
 ชื่อเจ้ากรม จำนวนกรมพระกลาโหม กับว่าเงินอากรคนใหม่มีน้อยทำไม
 จึงไ้ตั้งไปฝึกพระราชบัญญัติหรือวิชาในลายที่เขื่อนนี้เก็บส่งเงินเกินไป
 ๓๐ ชั่ง จึงคิดกอบขยาญแผนกเข้ามาให้ด้วย ได้เจกหมายตอบ
 ไปละบับหนึ่งให้พระยารัตนโกษาไปให้ พระยารองเมืองมาพูดเรื่อง
 ที่ยกยอ พระยาอนรักษ์เอาคำให้การอื่นที่จับผิดคนต่อมาให้ ไ้ส่ง
 ไปให้พระยาราชชำระเพราะเกี่ยวข้องถึงพล้าว พระยาภิรมย์ฤทธิมา
 ออกหัวเรื่องพระพลไปจับผู้ร้าย รับคำโทรเลขเจ้าพระยาภาณุวงศ์กลับ
 แต่เมืองสมท ออกขุนนาง พระยาศรีอำเภอกเมืองพระพิษณุโลก

๓ ฉะบับ บอกด้วยทรวงโปลั้พระชินราชชำระฉะบับหนึ่ง ว่าด้วย
น้ำมากขึ้นฉะบับหนึ่ง ส่งคนพวกอายาโกละบับหนึ่ง

พระมหाराชครูปโรหิตาจารย์ทำหนังสือมาขอลูกเป็นลูกขุน

หลวงวิจารณ์ริไปกความกรมกลาโหมเดือน

พระนรินทร์บอกด้วยหลวงพิพิธภักดีกลับมาแต่เมืองสงขลาเอาแร่
กับกะดินมาให้ ๆ ฝั้นสรเทศไปไว้มือเขียน

รับหนังสือสมเด็จพระยาตอบเรื่องท่านเล็กมาแต่ราชบุรี

วันพุธขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เขียนหนังสือตอบสมเด็จพระยา ด้วยท่านไม่ถือโทษ คิดถึงบุญ
คุณฉะบับหนึ่ง ฝั้นสรวาัยจกหมายมาบอกด้วยซั่มหักทหารเมื่อเข้า
บอกทำยังมีทหารคนหนึ่งยังมีกิน และลูกกระสุนออกมา ทรวงทรวงว่าเป็น
เหตุอย่างไรยังไม่ไ้ความ และขอโทษการท้อไปจะต้องทรวงตราไม่
ประมาณ อีกฉะบับหนึ่งทหารทั้งปวงหลายคนพร้อมกันลงชื่อขอให้พระยา
บรรณาททำควว้อย่างเดิม กับหนังสือคุณสรวงฉะบับหนึ่ง ว่าด้วยระ
บิการการภาษวังแก่การท้อไปถ้าจะเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติขอให้
ออกประกาศเสียก่อน แล้วเขียนท้อไปฉะบับหนึ่ง การท้อไปจึงจะคิด
ออกประกาศแต่ควรนไ้ไ้สั่งแล้วก็ให้ระการไปเด็ก พระยารองเมืองมา
พบเรื่องท้อเถระชื่อ ไ้สั่งให้ไปพุกกับท่านกรมทำให้คิดเสียให้ตลอด
พระนาเนาเอาบุญชั ทำขวัญเดือน ลูกหญิงฟาสทอาทิพิวรัตน วายช้าง หน้า
มาให้ พระยาอนรัักษ์ยื่นรำนวนเข้าวังซึ่งรับไว้ ไม่มีผู้มารบจะขอ
เอาไปส่งคุกตามธรรมเนียม กับหนังสือพระยาราชบอกมาด้วยชำระ
ฟสาวไ้ความเป็นยาทาแขนล้นทะเลกับถั้ยังหาฝนกัน แต่ให้การถึง

ท้าวสมศักดิ์ ขอมาวาให้ชำระสอย ไต่ส่งไปให้ยกชำระเสีย เช่นแต่ให้
ท้าวสมศักดิ์ รวงวัลนายประเทศ ตามธรรมเนียม ด้วยเป็นการเคลื่อนคลมอยู่
จดหมายถึงกรมขุนภวนัยให้พรวันเกิดครบ ๕๑ รอย ก็เขียน
ขวัญด้วยบะ ๓ คำถึง รวมเป็นเงิน ๕ ชั่ง ๓ ตำลึง จะให้เอาไปพวง
สรเพื่อ เอาคำลกชน ปรีกษาวางบทโดย อ้ายบุญพัน อำแดงจั่วคายมาให้
แล้วส่งประหารขวัญบุญและเขียนอสังขุชกส์ ๓๐ คำไว้ ก็
เขียนคำภักดีสิ้นความหนอื่น ๘ ขวบ เรื่องทรัพย์สินมรดกจะไม่เต็มใจให้
อารักขาไว้ จึงไต่ให้พระยาวรณเมื่อเป็นธรรมาหรือฝากคดีไว้กว่า
หนอื่นจะไต่รักษาทรัพย์สินได้

ขุนสมทเอาหนังสือพระยาเทพประชนไปรเวตมาแต่เชียงใหม่บอก
ด้วย หลวงบริบาล ชำระความผิดด้วยหนังสือเขาถึงเจ้าเชียงใหม่เขามารับ
เอา ออกขุนนาง พระยาศรีอ่านบอกพระยาเทพ ๓ ระเบียบ ว่าด้วยไปลิด
เชียงใหม่ และความหมองไปสืบไต่ มีหนังสือไปยังกรมมิชชันเนอรี่
ฉาปน เพื่อจะให้เขารื้อแล้วเขายี่ไม่คอบมา ก็เมื่อรับผู้ร้ายไต่
หมองไปอยู่นั้นด้วยไต่มีหนังสือออกมาถึงพระยาลิงหนาท ส่งสำเนา
ด้วยฉบับหนึ่งว่าด้วยหลวงบริบาลรับชำระความเกินกำหนด เป็นหนังสือ
พระยากระลาโหมมารับเอา ส่งทันหนังสือมาด้วย ฉบับหนึ่งว่าด้วย
สารบบชำระความ เขียนหนังสือถึงคุณสุวรรณว่าด้วยท่านกลางมาพัก
ให้ไล่กับทันลอบคักไปอยู่ที่อื่น แล้วเขียนหนังสือถึงท่านกรมท่าด้วย
เรื่องพระยาเทพออกมาจะควรส่งกงชนหรือยังไร พระเจ้าแสนย่นสารบบ
ความกรรมมหากไทย แล้วเขียนถวายเสด็จทวักออกฉบับหนึ่งปรียทก

เรื่องท่านเล็ก   ส่งเงินให้กรมขุนภวนัยละบัยหนึ่งในการวันเกิด ๕ ซึ่ง
๒ คำถึง

วันพฤหัสบดีขึ้น ๑๑ ค่ำเดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๔

รับหนังสือท่านกรมท่า ว่าความพระยาจันทบุรีซึ่งคัดขึ้นไปแล้วนั้น
ไม่เป็นที่ยอรรรม พระยาจันทบุรีร้องฎีกาก็ไม่สับให้ และถ้าพระยาจันทบุรี
ปล่อยผู้ว่าจริงอย่างคำอ้ายพริ้งชัศควรจะทำโทษสักสำเนาฎีกาพระยาจันท
บุรีส่งมาด้วย

รับหนังสือคุณสรวงศ์ละบัยหนึ่ง ว่าด้วยที่จะย้ายให้ยกขึ้นลอบคดี
ไปอยู่ก่อนนั้นควรแล้ว แต่ที่ตกหมอนั้นคนเลื่อยให้คนไปคดีว่ามิของและ
คนเฝ้าก้วย ครั้นจะได้ก็ไม่ควร หมอนั้นไม่มีความผิด จะขอรอ
หาท่อนเมื่อว่างจึงจะไล่ กับส่งวิโปกของยกขึ้นลอบคดีขึ้นรอทำการ
เชอร์แวนแม่น้ำบางปะกงละบัยหนึ่ง ได้คดีวิโปกไว้ละบัยหนึ่งแล้วเขียนตอบ
ส่งท่อนวิโปกไป ถ้ามีเรือไร่ว่างก็ให้ไปเลิก กับเรื่องจะย้ายยกขึ้นลอบคดี
นั้นก็ได้แล้ว ส่งหนังสือซึ่งยกขึ้นลอบคดีร้องเรื่องให้ไล่เงินชักผ้าต่อท่าน
กลางไปให้คุณสรวงศ์ไล่เกลี้ยก้วย แล้วจากหมายถึงกรมขุนภวนัย
บอกก้วยไม่ไปกินเนช กับ ส่ง หนังสือ ที่ เขียนเมื่อวานให้จำพวกไป
ก้วย รับหนังสือหมอนั้นว่าถ้าจะให้เงินช่วยคนออกเขาที่มะละราชจะรับส่ง
รับหนังสือเสด็จที่ไว้คอยไปเวดละบัยหนึ่งแต่เมื่อเทวัญ ออกขนนาง
พระยาศรีธำมธอกเมื่อเอื้องทองบอกก้วยรับปล้นเทเมืองสพรวณ ส่งไปให้
พระพรหมบริรักษ์ พระนรินทร์ท่านบอกเมืองสงขลาให้หลวงพิทราชา
ถือมาว่าไต่ไปทำแผนเททกลนากำป็น เงินเถาแก่เมงมาร้องว่าทนายคาไต่
ถ้าเฝ้าหลวงพมาทำกับก็ได้ ๒ อย่าง ๗ หนึ่งเป็นก้วยขา ไม่เหมือนแล้วกลน

ราคาขายละ ๑๗ เหรียญ อย่าง ๑ หายละ ๖ เหรียญ ถ้ามาได้ ๒๐
 ขันแล้ว สืบพยานก็ส่งคำสั่งและคำพยานให้การมาด้วย จมื่นสรวาย
 มนวิจิต จดหมายมาว่าด้วยคดีครึกม้าให้นำตามกระฐินจะต้องยืมม้ากรม
 ม้าด้วยกับเครื่องยังมีไม่พร้อม จะต้องขอเบิกของคลังและซื้อข้าง หลวง
 นายเทศยนรไปตักทากัยชำระความมรดกคณะนี้หนึ่ง

ให้กรมเนรคไปทูลเสด็จที่วัดจะไปเฝ้าพรุ่งนี้เช้า

วันศุกร์ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

เช้าโมงเศษ ขนรถไปทางบารุงเมืองเลี้ยวถนนกำแพงหน้าวัดเทพ
 ริศาและวัดบวรนิเวศเฝ้าเสด็จ ปรียทกซ์และพลด้วยพระสัฎกาเข้ามา
 แล้วไปทูลไยสัถยาพระชินศรี แล้วกลับทางถนนเพ็ชร์นครไปแวะท่งานวัด
 ราชบพิธ แล้วกลับมาลงถนนเจริญกรุงไปทางหน้าสวนสราญรมย์กลับ
 เข้าทางประตูเทวพิทักษ์ เข้าทางอนันตสมาคมไปขรมพินานนมัสการ
 พระบรมอัฐิทูลกระหม่อมแล้วกลับ

พระวิสุตรสาครกิจฐมาหา

ออกขุนนางพระยาศรีอำนยอกพระยาศุภราช ๒ คณะ หนึ่งสืบ
 ราชการไต่ความว่าเลขเรเปรยันทั้งออกมาจัดการอยู่ที่ท่ากระพ้อม และ
 นักองศ์วิฑิตมาทั้งอยู่ที่เมืองกระพ้อมสวาย พระยาราชเษขะไปตั้งเกลี้ย
 กล่อมคนอยู่ คณะหนึ่งว่าด้วยทำการเฉลิมพระชนม์พรรษา เช่นคำ
 ปรีกษาวางบทให้พระยารองเมืองไป จมื่นสรวายจดหมายมาบอกด้วย
 ทหารวิวาทกันตักสินไปแล้ว ๒ ราย

วันนี้ได้สั่งให้นมณฑ์พระครูทั้ง ๘ มา สวดมนต์ มุรธาภิเษก อาบ
 สะเทาะเคราะห์

วันเสาร์ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

ท่านกลาง จดหมายเข้ามาบอกด้วยลกลอกใหม่เมื่อเช้าวันรุ่ง ๑๓ มีนักษัตรเป็นฉะบับ เขียนตอบให้พรไปฉะบับหนึ่งตามเรื่องดวงด้วย แล้ว ท่านกลางตอบมาอีกฉะบับหนึ่ง ว่าจดหมายถวายเสด็จเทวทัตแล้ว พระยาชัยสุนทรทำหนังสือมาขอที่บ้านพระยาราชภักดีเป็นสัทธิ พระยามหาอำมาตย์มาหาเอาบัญญัติมาให้เป็นจำนวนคน กับหนังสือฉะบับหนึ่งว่า ด้วยเงินส่วยค้าง ได้ถามมาได้ความว่าการที่คุมเงินลงมาส่งถึงกรุงเทพ ลำบากนัก เพราะต้องเสีย ค่าจ้าง ค่าเรือ และของกำนัล ถ้าเอาเงินมา สำหรับตัวแต่เพียง ๑ ชั่ง ๑๕ ตำลึงก็ไม่พอ ต้องเอาเงินส่วยใช้คนหนึ่ง ถึง ๖—๗ ชั่งก็มี เงินจึงค้างทบถมมาก พระยามหาอำมาตย์ได้ถามว่า จะให้มีข้าหลวงมารับเงินส่วยที่โคราชระยเมหรือไม่ หัวเมืองเหล่านั้นก็ยอม คิดเป็นเงินทั้งสิ้นหนึ่ง ๑๗๖๑ ชั่ง

พระยามหามนตริกระโปรงเกรมที่จะไปทอดกระฐินกรุงเก่า และอยู่ บางปะอินจะมีผ้าป่า และมีเทศน์มหาชาติมาให้

ออกขุนนางพระยาศรีอานนอกนำฝนค้นเข้ากรุงเก่า นำทำนอย กว่าขกลาย ๒ ศอก ๗ นิ้ว ราคาเข้าทุ่งเกวียนละ ๙ ตำลึง เข้านาขกล เกวียนละ ๘ ตำลึง ๒ บาท กับเมืองปราจีนบอกมาด้วย ๒ ฉะบับ ๗ หนึ่ง น้ำฝนกันเข้า เข้าเกวียนละ ๗ ตำลึง ๒ บาท น้ำลค ๓ นิ้ว ฉะบับหนึ่ง กำหนดเศษพระยาปราจีน พระนรินทร์อ่านบอกเมืองอะไรจำไม่ได้ สบเงินขึ้นหมดจำนวน จดหมายตอบท่านกรมท่าด้วยเรื่องความพระยา จันทวิชเฐนที่ไม้สับ เพราะการล่วงเกินนานแล้วเกินกำหนดจึงมาร้อง ฎีกาขอโทษนั้นเป็นของในครัวเราเอง คิดถึงความชอบอยู่จึงยกให้ เขียน หนังสือตอบมีนสรราชบัณฑิตไครจะไปบ้านตามเวลากำหนดต้องลาผู้รับ

พระบรมราชโองการ ถ้าเกินเวลากำหนดทำโทษตามจ้มนสรวาภัยขอมา
กับจดหมายพระวรภักดิ์ว่าด้วยนายสินรัชการแทนชาตินั้น ให้เพิ่มเงิน
เดือนในเดือน ๑๑ ขึ้น ๘ บาท กับกรมเรศมาบอกด้วยนายขุนทอง
คว่อกเทศมาบอกด้วยชาติน้อยเห็นจะรับการไม่ได้ ให้ปรึกษากันหาคนใหม่
แล้วคัดผม แล้วอาบนํ้ามนต์พระครุทั้ง ๘ สวด

วันอาทิตย์ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๔

เช้า ๔ โมงออกไปอมรินทร์ เลี้ยงพระสวดปกรณ์ทำบุญวันประสูติ
ทูลหม่อม เวลาเที่ยงกลับ พระยาภานามีสเตอไปเยี่ยมเขียนราชสาสน์
ถึงรายาเขนาริศ เป็นหนังสือสันสกฤตเป็นคาถาภาษามคธพระสาสน์โสภณ
แต่งฉะบับหนึ่ง เป็นหนังสืออังกฤษฉะบับหนึ่ง ทานคูปยังคอกอยู่ให้เอา
ไปแก้ใหม่แล้วมีสเตอไปเยอสั่งหนังสือขอรับทำการอยู่กรุงเทพฯ หมอ
สายเอากฎาเจ้าหมื่นสรวเพอเบิกขัสนันขึ้นมาให้ ได้สั่งให้หายไป เขียน
หนังสือถึงจ้มนสรวาภัยส่งคนลงเรือขัสนันให้มี้แก่แอดคิง ๑ กับตัน ๑
คามเคิม แต่ผู้รับพระบรมราชโองการให้อยู่บนบก รับหนังสือท่านกรมทำ
ว่าด้วยข้อความต่าง ๆ ในฎีกาพระยาจันทบุรีควรจะสืบไต่หลายข้อ กับ
พระยาศรีเขนปรวค่านชิลควรจะชำระข้อวัสนับล ชาบนัแล้วออกไป
อมรินทร์ พระสวคมนตรีจบแล้วพระญาณสมโพธิเทศนาทานมัย เขียน
หนังสือถึงพระยาเจริญไปรเวตถามด้วยความพระยาจันทบุรี แล้วลงไป
กำหนดแพลอยกระทงในเวลา ๕ ทุ่มเศษเวลา ๒ ยามกลับ จ้มนสรวาภัย
จดหมายเข้ามา ๒ ฉะบับ ๑ หนึ่ง ว่าด้วยครเนตนายสวาท บ่อย ขอลาไป
รักษาย่าน ฉะบับหนึ่งมีสนอกชมาเตือนด้วยเรื่องเงินรายกาพย์จะเอา
สัญญา ถ้าไม่ไ้ระพ้อร จ้มนสรวาภัยทำผัดไป ๓๐ วัน แล้วจะขอเงิน

รายฎีกากาพย์ซึ่งเบิกไว้ ๑๕๑ ซึ่ง ก็มีอีกฉะบับหนึ่งลงชื่อเงินตราภีย
พระวรภักดิ์ ปรีกษากันเห็นนายสอนเปชชายันคน ๑ นายเขื่อนชายันคน
หนึ่ง ควรจะเป็นควอดกเดอมาศเดอชายันได้ แล้วจดหมายถึงเงิน
ตราภียฉะบับหนึ่ง ว่าด้วยท่านเล็กชอนนายรองชีวิตนายประจนไปเที่ยวด้วย
ยอมอนุญาตให้เงินเดือนให้ทั้งเต็ม

วันจันทร์ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

ไปทักบาตรแล้วออกไปท่อมรินทร์เลี้ยงพระสัฏฐ์พระบรมอิฐ
เวลาเกือบเที่ยงกลับ พระยาเจริญเข้ามาหาพูดเรื่องท่านกรมท่าเรียกไป
ปรีกษาเรื่องความพระยาจันทบุรี แล้วจดหมายตอบท่านกรมท่าฉะบับหนึ่ง
เกษมสันต์ เอาหนังสือท่านใหญ่บอกอาการท้าวทรงกันดารป่วยมากแล้ว
ลาอยู่พยาบาลที่บ้านเกษม วัชหนึ่งสี่กาพย์มีมาแต่สิ่งคไ้พระฉะบับหนึ่ง
ว่าไปถึงพฤษหัตถ์ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ได้ไปหากอลอแนลแอนสัน กับพวก
เรือนเงิน คำออกไปมรินทร์ พระวิคกราชประกิจสุวคมนตรีจบแล้ว พระสกล
คณาภรณ์เทศนาสัสมย์ แล้วลงไปลอยกระทง เวลา ๕ โมงเศษกลับขึ้นมา

วันอังคารแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เขียนหนังสือถึงพระยาพิพิธโกไคฉะบับหนึ่ง ส่งเงินขึ้น
สชมาลัยแต่เดือน ๑๐ อีก ๓ คำสั่งรวมเก่าใหม่เป็น ๕ คำสั่ง ลูกหญิง
เจ้าพาสถาที่พบรัตนเดือนละ ๓ คำสั่ง พระยาอภัยธรรมยนิชคิของด้วย
กรมสัสตียังไม่ลงเงิน เงินตราภียจดหมายมาว่าด้วยโคกคิตรงทรว
ทหารฉะบับหนึ่ง เวลายามเศษออกไปมรินทร์พระโพธิวงศ์เทศนา
ภาวนามย์ แล้วลงไปลอยกระทง ๕ โมงกลับ

วันพุธแรม ๒ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

ศรีสุรราชมาบอกด้วยคุณสรวงศ์ให้ขออนุญาต เป็นหนังสือรายที่จะจัด
ธรรมเนียม พระยารองเมืองมาบอกด้วยเรื่องทอขิด เช่นมีสนอกซ์ว่า
ให้เสียเงินให้เจ้าของเสีย ๕๐ ชั่ง ทัดคนเป็นสัทธิด แล้วเขียนหนังสือ
ฉบับหนึ่ง ถึง พระยาไชยสุนทรให้เอาเงินไปพร้อมกับพระยารองเมืองไป
เสียให้และขอสำคัญมาด้วย ท่านเล็กมาลาไปทอกระจุนกรุงเก่า

วันพฤหัสบดีแรม ๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เจ้าพระยาภาณุวงศ์มาหา พัดกันเล็กน้อย ว่าด้วยความจันทวิ
กับพระภิกษุการเอาออกหัวเมืองกรมท่ามาอ่าน เจ้าปัญญางค์เอาแผนที่
ข้างปิ่นซึ่งจะคิดแก่น้ำแทงมาให้กับมีรีไปมาด้วยฉบับหนึ่ง กับ
หนังสือฉบับหนึ่งขอทำสวนที่หัวลำโพง เช่นใบสั่ง ๒ ฉบับ หลวง
นายสิทธิ ทำหนังสือมาขอ เบิก เหล็ก ทำเรือน ลูกหญิงปีไทรตัวทราวยก
ออกขุนนาง ไม่มีราชการอะไร ทั้งขุนนาง ๖ คน

พระโทรเลขนำหนังสือคุณสรวงศ์มาให้ฉบับหนึ่ง กับคำลูกขุน
ปรึกษาเรื่องปล้นเมือง นครเขื่อนขันธ์ ๖ คำขลุ ซึ่ง พระยาสุรเสนา
เป็นแม่กองชำระ ในหนังสือคุณสรวงศ์ว่าอายจยัฎรายัน ๑๒ ปาก แต่
โกเขียน ๒ ยก ไม่รับลูกขุนปรึกษาให้ประหารชีวิตนั้น ขอให้เลิก
โทษเพียงติดคุกไม่มีกำหนดออก ถ้าจะฆ่าเขาว่าฆ่าคนไม่รับเป็นสัท
เกษมศรีภักหมายมาลาสิกข์ฉบับหนึ่ง ว่าเจ็บมาไม่ได้ กับทองแถม
ชุมพล ศรีสัตย์ มาลาสิกข์ด้วย เณรศรีมาลาไปประชุมเจดีย์ กับสมเด็จพระ
กรมพระเจ้ามาพุดด้วยราชการต่าง ๆ พระยาราชเจดหมายเข้ามาถาม
ด้วยจะไปโคราชแน่หรือไม่แน่ ถ้าจะไปจะต้องคิดเตรียมเข้าจ่ายเสียด้วย
พระยาปลัดโคราชบอกลงมาว่า เข้าเมืองโคราชแพง

วันศุกร์แรม ๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ขณฺณพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เช่นเรื่องราวหลวงภิรมย์โกษา เอี่ยมวรราชกล่าวโทษกรมพิชิต
ว่าไม่คักคำให้การ คำพยาน ขึ้นมาให้คักคิน และ คักคินไม่อ่านให้ฟัง
สงสัย ไปให้กรมพระตรวจแล้วให้ทำความเห็นเข้ามา คุณสุวรรณ
มาหาพวกกันด้วยเรื่องความพระยาจันทบุรี และเรื่องต่าง ๆ คักคินเฝ้า
เกณฑ์ให้ไปช่วย มีสเตอร์อาลยาศเตอร์มาลาไปบางปิ่นแล้วให้วิโชค
กัณฑ์ลอบคักที่ตรวจแม่น้ำปากไปให้ช่วย ออกขุนนาง พระยาศรี
อานนอกเมืองเสียมราช ๒๐ ระเบียบ ๆ หนึ่ง ว่าด้วยทำการเฉลิมพระชนม
พรรษา ระเบียบหนึ่งว่าด้วยสืบข่าววัดถาเมืองหลวงพระบาง และพระยา
สรีรภักดี พระยาพิไชยบอกมาด้วยเรื่องเมืองพวน อยากจะให้ตั้งทำ
ขันตี และเข้ากำเริบ พระนรินทร์อานนอกเมืองไชยา ๘ ระเบียบ เช่น
สิ่งส่วยต่าง ๆ ๕ ระเบียบ คำนานะบิหนึ่ง ว่าด้วยหลวงสโมสโรไปทำ
แผนที่ให้ด้วยอย่างเสาเตเลกราฟระเบียบหนึ่ง จับผู้ร้ายมาส่งระเบียบหนึ่ง

ทั้งขุนนาง ๓ คน

เช่นใบสั่ง ๒ แขนงชั้น ๒

พระยาจำแสนนำหนังสือของท่านภูธราชัยมาให้อ่านด้วยนายรอกกลาว
โทษพระพิทักษ์อไทยเขตและกรมการผู้คนนั้น ว่ายังให้พระยาจำแสน
แต่งข้าหลวงขึ้นไปเอาตัวความอยู่ และได้เกาะตัวพระพิทักษ์อไทยเขตไว้
แล้ว จะไต่ถามวัน ๑๓ ค่ำ โจทย์ยังไม่มา พระพิเรนทรนำคำลูกขุน
ปรึกษาเรื่องปล้นมาให้ระเบียบหนึ่ง เป็นความไม่จริงให้เรียกประกันท่านบน
นายบัวโจทย์ นายตาช นายนก ช้ายกล่า จำเลย

วันเสาร์แรม ๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เช้า ๕ โมง สวมเสื้อเต็มยศ ทหารมหาดเล็กเจ้านายข้าราชการ
สวมเสื้อสีพื้นเกรง ขันฉัตรวิไล สว่างกิตกร กรมมหรธมาในรถ เมื่อจะ
ออกจากรับหนังสือคนตรวจศัณษีหนึ่งไปรวก ว่าด้วยความพระยา
จินทร ซึ่งจะมีหนังสือไปให้สมเด็จพระเจ้าพระยาให้มิไปแต่สัน ๆ แล้วส่ง
กันคอเรศบ่อนเกนคักให้ไปกินมาด้วยทั้ง ๕ ศัณษี รถไปวัดราชประดิษ
พบท่านภรรยาพักด้วยนิตหนึ่งแล้ว เข้าไปทอกระสุนแล้วแหวะถูก
ที่ทำใหม่ น้อย นึ่งแล้วมาขึ้นรถเลี้ยวถนนข้าง คลอง สวน มาขึ้น สพาน
ข้างโรงสีลงถนนบำรุงเมืองตรงไปเลี้ยวหน้าวัดเทพธิดา ราชันคคา หยก
วิฆวนิเวศเป็นที่ ๒ ทอกระสุนแล้ว พระสังฆมาทานำพระพุทธรูป ๒
องค์เป็นเงิน กับรูปจำลองพระรัตนธาตุทำด้วยงาช้างบนดอกบัวทองเหลือง
มีครอบแก้วหนึ่ง กับพระเจดีย์เงินบรรจุพระธาตุองค์หนึ่ง พระเจดีย์
ไม่บรรจุถึงโพธิ์หนึ่ง กับสมุท และรูปด้วยหลายแผ่น แล้วออกจากวัด
ขวนิเวศไปวัดบูรณศิริ สมเด็จพระเจ้าพระยาเข้ามาแต่ราชบุรีมาวัดที่ด้วย
โศกเชิญเข้ามาพักด้วยราชการต่าง ๆ แล้วพักด้วยเรื่องน้ำน้อย และเรื่อง
ทำนเล็ก แล้วบอกด้วยพระยาไชยสุนทรขอที่บ้านพระยาราชภักดิ์ ว่า
เป็น บ้านใหญ่ บ้านโต กลัว อำนาจ พระยาไชยสุนทรจะรักษาไปไม่ตลอด
แล้วพูดเรื่องเข้าแพงไปโคราชไม่ได้ ท่านขอให้ไปโทรโขก เรายืนยันว่า
ไปท่านจะเป็นผู้ออกไปจัดการ ออกจากวัดบูรณศิริไปวัดมหาธาตุ ยุธา
พระเจดีย์ทิวहारแล้วเข้าไปในพระอุโบสถทอกระสุนแล้ว เวลาย่ำ ๒ โมง
เศษกลับ

จดหมายถึงสมเด็จพระเจ้าพระยา เรื่องความพระยาจันทบุรี ส่งคำ
ทักสินและฎีกาและคอเรตป้อนเกณฑ์ไปด้วย ให้จ่ายวักถือไปให้เวลาพรุ่งนี้
เช้า ๓ โมง รัชชนิ์สือกักปันลอบทักส่งแบบสำหรับวัด

วันอาทิตย์แรม ๖ ค่ำเดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘
เช้า ๕ โมงเศษสวมเสื้อเยียรบับขึ้นเสด็จไปทอดกฐินวัดจักรวรรดิ
สมเด็จพระเจ้าพระยามาหาพิภพเรื่องความพระยาจันทบุรี แล้วมาวัดสัมพันธ
วงศ์เป็นที่ ๒ วัดประทุมคงคาเป็นที่ ๓ แล้วกลับทางเดิม ถึงวัง
๔ โมงเศษ

วันจันทร์แรม ๗ ค่ำเดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘
พระมหาเทพนาคำให้การณัฎราชักษ์ตายรายหนึ่งแต่มาลแก่โทษ
ไม่มีโทษมาให้ ส่งไปว่าให้ไปสืบคำตราสินที่อำเภอ เมื่อได้ความ
อย่างไรให้ขึ้นลกชน พระยามหามนตรีจดหมายจำนวนเรือจำนวนทหาร
ซึ่งจะไป ข้างปิ่นมาให้ รัชชนิ์สือก สมเด็จพระเจ้าพระยา ทอขเรื่องความ
พระยาจันทบุรี ออกขุนนาง พระยาศรีอานบอกรกรุงเก่าด้วยนำมาขึ้น
อีก ๓ นว อีกนวหนึ่งจะตั้งแท่นศิลา กับเมืองสุพรรณบอกรนำพันเข้า
ฉะบับหนึ่งแล้ว

พระนรินอ่านบอกเมืองนคร ๓ ฉะบับ ๗ หนึ่งว่าด้วยส่งคันไม้ทอง
เงินบรรณาการ ฉะบับหนึ่งบอกด้วยผูกพัน ๘๗๕ คน คมเงินมา
ส่ง ฉะบับหนึ่งส่งเงินค่านาเมืองพิทลขบอกด้วย ฉะบับหนึ่งส่งค่านาหมอน
กัน เมืองราชบุรีบอกนำพันคันเข้า กับเมืองเพชรด้วยอีกฉะบับหนึ่ง

ให้ตรามณฑนาภรณ์พระยาราชโยธา

พระยาพิพัฒน์อ่านบอก เมืองระยอง ๓ ฉะบับ ๗ หนึ่งส่งเงินค่านา

พระยี่ห้อหนึ่งส่งเงินแทนส่วยไม้แดง พระยี่ห้อหนึ่งส่งเงินส่วยพริกไทย คืน
ปรึกษาลูกขุนให้พระพิเรนทรไป

คำสมเด็จ กรมพระเจ้ามาหาพุดเรื่องความพระยาจันทบุรี กรม
นเรศอยู่ด้วย จมื่นสรวาย พระสารสาคร หลวงรัตนรณยุทธ
รทหมายถวายว่าด้วยทหารวิวาทกัน ด้วยนายยามห้ามไม่ให้ออกจาก
โรงวิวาทกันทำโทษแล้ว กับหลวงสรจักรทำเรื่องรวบรวมย่นกล่าวโทษ
หม่อมราชวงศ์ชนชายันในอินเฮอร์เนียร์ว่ารัชของพี่ชายไว้ ขอคุณไม่ให้

วันอังคารแรม ๘ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘
เวลาเช้า ๕ โมง สวมเสื้อ เข็มรับไป ทอดกระฐิน วัด พระเชตุพน
และสดับกรมพระอัฐมเด็จพระปรมมา แล้วหาสมเด็จเจ้าพระยามา
พุดด้วยเรื่องความพระยาจันทบุรี อนุญาตการที่จะแก้เรื่องเงินเบี้ยของ
แผ่นดิน แล้วท่านรับว่าจะมาทูลวิจารณ์ศาลา แล้วได้ส่งกรมพิชิต
ให้ไปพบสมเด็จเจ้าพระยา ออกจากวัดพระเชตุพนแล้วมาทูลควกราช
บุรพาเป็นท ๒ วิจารณ์พอเป็นท ๓ วิจารณ์กันเป็นท ๔ แล้วเรียก
คุณสรวงเข้ามาพุดด้วยเรื่องความพระยาจันทบุรี เขาเห็นว่าไม่ควรจะรื้อสักร่าง
ให้หนึ่งไว้กันนั้น แต่ได้ตอบไปว่าได้มอบให้สมเด็จเจ้าพระยาไปรับแล้ว
ไม่พุดต่อไป เจะจะรับไปพุด กลับบ่าย ๓ โมงเศษ

เวลาพลบ กรมพิชิตมาทูลว่าไปบ้านสมเด็จเจ้าพระยามา สืบมาให้
ขอหนังสืออนุญาตให้แก้จระเข้ามาแก้ เพราะคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ
ถ้าจะแก้ตามคำสั่งปากเปล่าสลับส้างไม่ไว้ ด้วยคำโบราณว่าไว้ว่า คำพระ
คำพระมหากษัตริย์ คำบิดานารคา ใครส้างส้างก็ขึ้นชกตัญญู จึงได้
รทหมายถึงคุณสรวงก็ขึ้นไปรเวทฉะนิยหนึ่ง ตามด้วยความเทพกกันไว้

ถ้าจะต้องมีไปหรือไม่มี ให้ไต่ตอบในเช้าก่อนไปกระฐิน จกหมายนี้
ให้กรมมรเขเอาไปส่งที่พระนรินทรให้ถึงมือคุณสรวงศ์แต่เช้า แล้ว
จดหมายถึงฉันสรวณียะบัยหนึ่ง ว่าด้วยตัดสิ้นความร่ายทวารชกกัน
ยังไม่ถูกส่งๆ คำๆ อยู่ กับความหลวงสรจักรนั้น ให้พระยาภาย
พร้อมกันกับออฟฟิศเซอร์ผู้ใหญ่ชำระ

วันพุธแรม ๙ ค่ำเดือน ๑๑ ปีชุนนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

เช้า ๔ โมง รัชหนังสือคุณสรวงศ์ไปรเวทละบัยหนึ่ง ว่าด้วยไต่ไป
พุกกับสมเด็จพระเจ้าพระยาตากลงเป็นล้างคำสั่งเดิมไม่ได้ ท่านจดหมายมา
ใหม่ละบัยหนึ่งแก้ท้ายความนั้นตัดเสีย ให้ส่งจดหมายท่านออกไปให้
ตระลาการก็เช่นแล้วกัน

เวลา ๕ โมงเศษ สวมเสื้อเยียรบัยไปลงเรือเทววิวัตไปทอด
กระฐินวัดอรุณที่ ๑ วัดโมฬีโลกยที่ ๒ ไต่หาสมเด็จพระเจ้าเข้าไปพุก
เรื่องจะส่งหนังสือออกไปนั้นก็แล้ว ท่านว่า ว่าอย่าวิตกผิกร้าย บัญยา
อยู่แก่ท่าน แล้วไปวัดหงส์เป็นที่ ๓ ไต่เรียกคุณสรวงศ์มาพุกเรือน
แล้วไปจักราชสิทธิ์ เห็นพระจะศึกเอาไว้มยาวเกินประมาณ ไต่กำชัย
สมภารไม่ให้ตามใจพระ เวลาบ่าย ๓ โมงเศษกลับ

คำกรมมรเขมาหา แล้วพระยารองเมือง มาพุกเรื่องที่โรงสั
ยเกอว่า สมเด็จพระเจ้าพระยา คุณสรวงศ์ไม่ยอม คิกระให้เจ้าพระยา
ภานวงศ์ ไต่เขา เห็นว่าถ้าให้เขาแล้วก็เหลืออยู่แต่พระบรมมหาราชวิ
เท่านั้น เขาลงทวนรอนไม้ทำโคคอเวอนแมนที่ระออกใช้ให้ แล้วจึง
คิกจำหน่ายเอาภายหลัง แล้วพระยารองเมืองเอาแผนทรายอัยคิลเซ็น
มาให้ ไต่ส่งไปให้กำมาใหม่มาให้ละบัย เป็น ๒ ละบัย แล้วเขา

หมายพระมหาเทพสืบทำตราสินธุ์ยักษ์แก่ไทยมาให้ หัก แล้วทำซัดซ้อง
 มายันว่า โจทย์ไม่ยอมด้วยไม้ไผ่มาชำระ แล้วได้ส่งไปให้ซัดซ้อง
 แล้วขุนนางพระยาวรวงเมือง ซึ่งไม่เคยบอกให้รู้แต่แรก รับผิดชอบการ
 อยู่มาก ลอยกระทงและกระฐิน

จมนสรวาทพระสารสาครทศมาหมา ไทยทหารวิวาทเพิ่มไทย
 นายทองก็เข้ามาใหม่

วันพฤหัสบดีแรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
 เข้า ๕ โมงเศษ สวมเสื้อเขียวขี้ ไปลงเรือรัตนกิลกไปขึ้นฉนวน
 วัดประยุรวงศ์ ทอดกระฐินให้คุณสุวรรณค์ถวายบริกซาร แล้วไปเป็น
 กระบวนยกทอดวัดขุขฉาราม ออกจากวัดขุขฉารามไปทางหน้าบ้าน
 ส้มเต๋เจ้าพระยา แล้วข้ามสะพานเรือคลองหลังบ้านไปวัดพิชัยญาติ
 ทอดกระฐินแล้วให้เจ้าพระยาศรีพิพัฒน์ถวายของ แล้วไปวัดอนงคาราม
 แล้วกลับลงเรือถึงบ้าน ๓ โมงเศษ

ไทรท้าวปวงทำคำนวณพระราชพิธีของเปริยงฉะบับหนึ่ง กฤตเศก
 ฉะบับหนึ่ง แล้วทศมาหมาถึงพระยาราชฉะบับหนึ่ง ส่งให้ยกเส้า
 โคมไชยที่บางปิ่น ๒ เส้าตามวันพิธี แล้วมีถึงจมนสรวาทอีกฉะบับหนึ่ง
 ส่งให้เปลี่ยนครวาทให้ส่นภรรยาพระยานนารถทำ

วันศุกร์แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
 เข้า ๕ โมงเศษ สวมเสื้อ อีฟีนิงเครต ตามธรรมเนียมไปลงเรือ
 ประจำวัดทอดกระฐินวัดกัลยาณมิตรเป็นที่ ๑ วัดระฆังที่ ๒ วัดกฤตยาศรี
 วัดราชาธิวาสที่ ๔ เวลาบ่าย ๓ โมงเศษกลับ

วันหนึ่งส่นเจ้าพระยาภาณุวงศ์มีมาฉะบับหนึ่ง ว่าด้วยกงชุล

สร้างเศสมีหนึ่งสี่มาเรื่องที่โรงสีมองชีเออยเกอ ที่ให้พระยาวงเมือง
นำมาให้คนนั้น ไต่ไปปรึกษาสมเด็จพระเจ้าพระยาท่านให้ความไปร่างทอ
ไต่เอาร่างไปให้ท่านตรวจแล้วส่งเข้ามา จมื่นสรวายจกทหมายตามด้วย
การไปกระฐินหัวเมืองและบอกด้วยจัดการ แล้วตอบไปละยับหนึ่ง

วันเสาร์แรม ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

วันนี้ต้องคอยน้ำจนเวลาบ่ายโมงเศษ แต่งตัวเสื้อครึ่งยศทหาร
มหาดเล็ก ไปลงเรือเทวาริวัฑ ทอกระฐินวัดนามขัญญูที่ ๑ วัด
โสมนัสที่ ๒ วัดบรมนิวาสที่ ๓ วัดสระเกศที่ ๔ บ่าย ๕ โมงเศษ
กลับอยู่ที่ตำหนักแพเรือเจ้าเรือขนนางถวายลำ กัยที่วัดโสมนัสสมเด็จพระ
กรมพระท่านลาไปทรงเก่าแล้วบอกด้วยข่าว

ลอกกันวันนี้แต่ ๒ ที่มื่น ๒ ยามเศษ

วันอาทิตย์แรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

วันนี้ต้องคอยน้ำอีก แต่งตัววิฬิงเกรส เวลาบ่ายโมงไปลงเรือ
นารายณ์ทรงสุบรรณ คุกระบวนแล้ว ไปทอกระฐินวัดนางชีที่ ๑
วัดหนึ่งที่ ๒ วัดนางนองที่ ๓ วัดราชโอรสที่ ๔ ทอกระฐินแล้ว
ไปวิหารแจกเทียนให้ท่านกลาง จิตรเจริญ และเจ้านายราชวงศ์ตาม
เคย แล้วมาบูชาแท่งกันมะขาม แล้วกลับถึงวังเวลาทุ่มเศษ

จมื่นสรวายจกทหมายบอกด้วยหลวงอังคินศรัย้วยเข้ามาละยับ ๑

วันจันทร์แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

วันนี้คอยน้ำอีก แต่งตัวเสื้อทหารขาว ไปลงเรือขบกพิศาด
เวลาบ่าย ๒ โมงเศษทอกระฐินวัดเครือวัลย์ที่ ๑ เมื่อสวดจบแล้วให้ท่าน
ภูวราชถวายของไถยกทานแล้วไปวัดพระยาทำเป็นที่ ๒ วัดนาคนกลาง

ที่ ๓   วัชรินโนรสที่ ๔   ได้เรียกสมเด็จพระเจ้าพระยาที่วัดนาคกลาง
 คุณสุรวงศ์ที่วัชรินโนรสมาปรึกษา ด้วยความหลวงบริบาล   กลับวัง
 เวลาบ่าย ๕ โมงเศษ   เจ้าพระยาภาณุวงศ์จดหมายเข้ามา ๒ ฉบับ
 หนึ่งว่าด้วยโรงสียเกอ กงซุลฝรั่งเศสมาหา   อีกฉบับหนึ่งว่ากงซุล
 อเมริกันพามิสเตอร์ทอมมัสคัลลันมาหา   แล้วว่าจะเข้ามาหาขนิษฐา
 มีหนังสือไปรเวตมาจะเข้ามาลาไปนอกด้วย

มีตอบท่านกรมท่าไปฉบับหนึ่ง

รับคำโทรเลขฉบับหนึ่ง   บอกด้วยเรือคอสตูไปรลงไปทอดอยู่

วันอังคาร ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

รับหนังสือท่านกรมท่าฉบับหนึ่งว่าด้วยที่โรงสียเกอ ขอให้พระ
องค์ซ้าย พระนายศรี ไปว่ากล่าวหาเห็นจะแลวกันไว้ แล้วส่งพระองค์
ซ้าย พระนายศรี ให้ไปฟังคำสั่งเจ้าพระยาภาณุวงศ์

นิวมานมาหาลาไปนอก แล้วพระยาภานำหนังสือหมอบแมก
ฟาลันต์ให้หนังสือกิจวินิจฉัย

เจ้านิสารักษ์จดหมายเข้ามาว่าด้วยการตรวจของครัวชาตฉบับหนึ่ง
กับส่งการให้เจ้านิวิชัยรับต่อไปฉบับหนึ่ง กับส่งวิโปกตรวจของต่าง ๆ
ด้วย ๕ ฉบับ

ออกขุนนาง กรมหลวงวรศักดิ์ภา กรมขุนภวนัย กรมขุนบดินทร
ศรีสิทธิ จันทาทิต วรบรรณ โสณ มาถวายพระวราชกศลทอกระฐิน แต่
กรมขุนบดินทรเอาวิโปกความมาให้ด้วย ศรีสิทธิให้บุญทวยราชด้วย

พระนรินทร์ถวายขบวนฉัตรชัยสามเศียร ๑๐ กับฎีกาเบิกกินคำ
เซ็นให้ไป แล้วให้ส่งคำสั่งเรื่องผู้ร้ายปล้น ย่อเบา ๑ คำขล กับฎีกา
ซึ่งผู้ร้ายร้องไปให้คณะตรวจศักรวจด้วยคำสั่ง

หลวงวิจารย์นิวิโปกความเกิน ๑๑ แล้วพระพิเรนทร บันทวย
อีกฉบับหนึ่ง เจ้านิวิชัยจดหมายว่า กรมอภิศระไปชักรูปที่ขามป้อน
ขอลาไปจัดการฉบับหนึ่ง

วันนี้สวคมนตรีของเปรียงที่อาภรณ์พิโมขปราสาท

วันพุธ ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

กรมภูเรศยื่นวิโปกโดยสรี คำลกขุนชัชากรับเรื่องรวารับฟ้อง
รวม ๔ ฉบับ กรมพิชิตวิโปกความศาลฎีกา แห่งกลาง แห่งเกษม

พระบัญชาการกรมท่า จำนวนเดือน ๑๑ ทั้งนี้ พระยาเวียงในนำหนังสือ
 ศุภนิทมาให้ฉะบับหนึ่ง ว่าด้วยการที่จะเอาหมันหลังคาออก และเงิน
 เดือนพระยาเวียงใน รัชสำเนาหนังสือท่านกรมท่าส่งมา ๒ ฉะบับ ๗ หนึ่ง
 หนังสือพระยาอภัยวงศ์ว่าด้วยเซอร์วิลเลียมโรบินสัน มาถึงเมือง สิงคโปร์
 เป็นคราวนา ฉะบับหนึ่งสำเนาหนังสือพระสยามธุราทรักษ์ขอเงินเดือน
 ๕ ๔ นอก จมื่นวิจิตรจกหมายเข้ามา ฉะบับหนึ่ง บอกด้วยจัดคนไปรับ
 กระจิงกรงเก่า ลูกชายศรีสวัสดิ์มาหา ๒ คนได้ให้ทองตามธรรมเนียม
 แล้วให้ชื้อลูกชายที่ ๑ อุปพัทธพงศ์ ที่ ๒ อัมพรศิริ

ออกขุนนางไม่มีราชการอะไร เกษมศรี ชุมพล มาให้ขุญลา
 ขวชและทอดกระจิง แล้วทอง กรมลาสน์ ยศคนทร มาให้ขุญทอดกระจิง
 อีกด้วย จมื่นวิจิตรจกหมายถามด้วยแจกเงินเดือนฉะบับหนึ่ง นายพิศ
 ย็นจำนวนด้วยฉะบับหนึ่ง แล้วได้จกหมายตอบส่งไป

มนุษย์ร่วมดาร์บขบต่าง ๆ เดือน ๑๐ มาให้ดู
 กับเข้ายกโคมพิธิของเปริ่ง คำออกไปจกด้วย
 วันพฤหัสบดีขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑๒ ขลุณพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
 เข้าโมเเคยไปทำหนักแพสมเด็จเจ้าพระยา คุณสรวงศ์มาส่ง
 พุกกันด้วยราชการเรื่องโรงสีครุหนึ่ง แล้วลงเรือโสภณออกแต่ทำหนัก
 แพร่อกวักเขมาทอดกระจิงแล้วไปบูชาพระเจดีย์แล้วกลับ มีขุนนางมา
 คอยรับ พระยารองเมือง พระโทะเรช ๒ คนด้วยกันเท่านั้น แล้วแวะไป
 วัคเฉลิมพระเกียรติ มีขุนนางกรมท่าหลายคน ท่านกรมท่ามาคอยรับอยู่
 ด้วยเข้าไปในโบสถ์ทอดกระจิงเรียกท่านกรมท่าเข้ามาพุดด้วยเรื่องที่ยก
 ออกจากวัคเฉลิม ไปวัคประมัยยิกาวาศ มีขุนนาง พระยาพิพิธเป็นหัว

หน้ากับพระยาอัครันและพวกช่างต่าง ๆ กรมการมาคอยรับมาก ทบ
กระสุนแล้วออกจากวัดปากอ่าว ไปถึงบางปิ่นเวลาบ่าย ๓ โมงเศษ เวลา
เย็นไปศาลเจ้าชาแล้ว ข้ามฟากไปทุ่งนาที่วัด กลับเวลาเกือบทุ่ม
ซึก โคมชัยแล้วกินข้าว

วันศุกร์ ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

พระยาภานุวงศ์ชลออเมริกันและมิสเตอร์คอมมัสคีย์เขอลยนอกซ์
กับมิสเตอร์ชาลลีย์เมอร์แมน มาหาพดจาตามได้กันตามธรรมเนียม
แล้วเขาลาขึ้นไปเที่ยวกรงเก่า แล้วจดหมายส่งหนังสือโลตักลีย ที่
พวกเขาแต่งพร้อมกันสำหรับกลับมาให้ฉะบับหนึ่ง

เจ้าเข่งกลับมาจากเพนียด นำหนังสือสมเด็จกรมพระมาให้ ว่าท่วย
จิตที่ไว้รับเล่นทุ่งคลองน้ำยากับทุ่งเพนียด กับบอกท่วยรายน้ำฝนน้ำท่า

หลวงบารายและปลัดเมืองลพบุรีเอาของมาให้ กับพระองค์เจ้าสาย
นำเรือชนที่เมชันฝากเข้าให้นั้นมาให้คัมไยด้วย ได้ลงซึกแล้วแะ
ขึ้นที่สวนศกการกับกรมเรศ ปรีกษาทกลกันใหม่ให้ รือกำแพงแก้วเป็น
เอาคลอไว้นในสวน

เย็นเจ้าปรีดาเอาเรือแหวกโถง ๔ แวงมาให้ลำหนึ่ง ฝีมือทำ
เรียบร้อย ไกลงเรือไปคบ้านสระเพอแล้วกลับมาซึกโคมชัย

ค่ำคืนเนอ พร้อมท่วยคนอเมริกันสวมเสื้อแยกเกดขาว คน
ทั้งปวงเสื้อต่าง ๆ แด่ฝรั่งอิฟนิ่งเกรต นอกชั้นนั่งซ้าย กงสุลนั่งขวา ไทย
มีท่านเล็ก กรมเรศ เทวัญ ทอง กิศ รววรรณ ภายหลัง ๑ คืนแล้ว
ขึ้นไปสนทนากับห้องครออิงรม อยู่จน ๕ ทุ่ม ให้เทวัญขานปิ่นคน
ละเทวัญ ผ่าพนคนละ ๒ ผ่น ผ่า ขาวม้าลาว คน ละผ่น แล้วให้ไปนอน
อาศัยที่แพพระยาราชา

วันเสาร์ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

จมนวิจิตรเจตมหายำนวนทหารรบ ทหารตาม ไปทอกระฐินมาขึ้น
 บ่ายไปวัดนิเวศน์ธรรมประวัติ ฝึกยิงไปด้วย ทหารทั่วแล้วกลับ
 มาลงเรือแหวก ๔ แหว ๆ ขึ้นไปเหนือหน้าเลี้ยวหน้าวัดชุมพลไปทางคลอง
 หลังกะแล้วเข้าคลองข้างไต้มาในสระขึ้นจุดโคมชัยแล้วเข้าไปข้างใน

วันอาทิตย์ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เข้ารับหนังสือคุณสุวรรณคำขันมาฉบับหนึ่ง ว่าด้วยการจะไปแจก
 ทรายความชอบ

หัวเมืองวันตกเสมอใจขอยุ่ จะขอให้พระอมรไป กับทหารเก่า
 ที่ไปนั้นอยู่นานแล้ว ขอคนไปเปลี่ยนคนเก่ากลับมา

๔ โมงเช้าแต่งตัวสวมเสื้อกั๊กเอว ลงเรือโสภณขึ้นไปถึงแหลม
 บ่อมเพชร ลงเรือเก๋งทองทั้งแท่ง ไปขึ้นวัดสุวรรณทอกระฐินแล้วแจก
 เกียนแก่นายบชาพระแล้วไปพระเจดีย์ ไ้ส่งพระยาราชาให้ทำวิหารเสีย
 ให้แล้ว ก็ยกภูและที่ต่าง ๆ ในวัดชำระหักพังให้ซ่อมเสียด้วย

ออกแก้วสุวรรณไปทอควัฒพระนิมิตเชิงเขินที่๒ แล้วกลับมาวิหาร
 บชาพระแล้วลงเรือโสภณ จอดทวงเงินทรงขึ้นยกไปวัดเสนาสน์ทอกระฐิน
 แก่นายผู้หญิงถวายไครพระด้วยทั้งวัดอย่างคราวก่อน แล้วกลับลงเรือ
 ไปเข้าคลองเมืองทอควัฒกาลาปูน แล้วเลยออกจากคลองเมืองไปแะ
 วัดศพสุวรรณคึกขางบวรณให้มิสไมเอสต์เคสแล้ว ข้ามมาวัดอรมา กิน
 เข้าดารวันในเรือ แล้วขึ้นไปวัดไม้สักของโบราณเขินของระฆังใหม่
 ให้ความว่ากรมพระราชวังหลัง และกรมมราเทวค นเรศโยธี เสนี
 ปรึกษามาปฏิสังขรณ์ แล้วไปวัดกระษัตริยา หม่อมเจ้าอุไร ไปกรมขุน

อิศรานุรักษ์มาปฏิบัติสัจธรรมอยู่ กำลังทำการเปรียญใหม่อยู่ยังไม่แล้ว แล้ว
 ล่องไปกวัดชัยวัฒนารามใหญ่โตมาก แล้วกลับลงมาทางคลองตะเคียน
 ถึงบางปิ่นย่ำค่ำ จดโคมชัย คำวันนั้นแต่งหนังสือจะให้ชื่อเรื่องบางปิ่น
 พร้อมกันกับเจ้านายทุกคนแต่งคนละเรื่อง ตามแต่ใครจะว่าได้เรื่องไร
 เป็นเฮซเซ แล้วจดหมายตอบคนสรวงศ์ไปละบับหนึ่ง

วันจันทร์ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เวลา ๔ โมงเข้าไปลงเรือโสภณขึ้นไปทรงเก้าทอดกระสุนวัดบรม
 วงศ์แล้วกลับลงเรือไปทอดวัดวรนาถรังสรรค์ขึ้นทางหลังโบสถ์ เวลา
 กลับฝนตกมาก ถึงบางปิ่นย่ำ ๒ โมง

คำจกเทียนไปให้ตำรวจชกโคมชัย กลับเมื่อกินเช้าแล้ว พระ
 ศิริสมบัติขึ้นมาจากกรุงเทพ ฯ นำหนังสือเจ้าพระยาภาณุวงศ์ มาส่งว่า
 กว๊านกงสุลฝรั่งเศสตอบเรื่องท่วยเกอ

กลับเข้าไปข้างใน ยายศรีวิไลมาถึงวันนั้นแล้ว เอาหนังสือ คนส
 ววงศ์ถึงพระนายไวยมาให้ดู ๒ ฉะบับ ว่าก๊วยแพ้วพระนายศรี พระองค์
 สายที่ไปเป็นพยานเขา

วันอังคาร ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

ต้น ๓ โมงเศษ จกหมายตอบ พระนายไวย ฉะบับหนึ่ง แล้ว
 จกหมายตอบเจ้าพระยาภาณุวงศ์ให้พระศิริถือไปอีกฉะบับหนึ่ง ทุ่มหนึ่ง
 แก่งทิวสลับยั้งโคก ลงเรือทองปลิวโถง เหาเราชยานตรงเป็นกระสุน
 กระบวนข้างในไปทอดกวักชมพล มีผู้หญิงลหน้าแคว ๕ หัวหมันมี
 สรรเพอไปคนหนึ่ง แต่เรือคนอื่น ๆ ล่วงหน้าไปก่อนเวลา ๒ ทุ่มกลับ
 คุยมพบเป็นศุภรัก เจ้าเข่งเป็นคณวิเศษ ยายกัทลวิจจำวนพระ ใน

โสดมีสังฆการคนเดียว ในสระวันนั้นผ้าขาวำรวจทหาร การฉลอง
เพลงและทะเลสงท่อน ที่โรงละครมัลคร เวลา ๕ ห่มเศยลงเรือแหวก
๔ แฉกเทียบวคูในสระ แล้วขึ้นไปบนโรงละคร แสงนักสวดว่าอัศจรรย์
มิวเซียม ฟังอยู่ครู่หนึ่งแล้วกลับมาก พระยามหามนตรีขึ้นจำนวนเรียบ
ผ้าขาว

มีนวิชิท จดหมายยื่นด้วย หลวงสรสิทธิ์ ไม่ฟังบังคับ ผู้รับพระบรม
ราชโองการ

วันพุธ ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

เวลาเที่ยงลงเรือโสภณขึ้นไปกรุงเก่า เข้าคลองท้อ ไปจรวัด
ราชประดิษฐฐาน เข้าไปคุกโสดยังมีรูปเขียนติดผนังอยู่ ใต้ให้เจ้าทั้ง
เขียนไปแล้วสั่งให้กรมอักษิรมาถ่ายรูปไปด้วย แล้วไปขึ้นเสลี่ยงไป
คูวัดราชบูรณ วัดมหาธาตุ แล้วกลับลงมาลงเรือออกแม่น้ำไปคูวัดพุทธไสยา
สวรชัย แล้วกลับมายางปอน ใต้สั่งพระยาราชให้ยกโขนเสมาศิวา
ราชบูรณ วัดมหาธาตุไปบางปอน

เวลาบ่าย ๕ โมงรับหนังสือคนส่งว่าด้วยมิสเตอร์อาลบาตเทอ
ยื่นริโปกทำสายโทรเลขที่ให้คิดตั้งแต่กรุงเทพฯ ไปเมืองโทร ส่งริโปก
มาด้วยฉะบับหนึ่ง เฮลิกเมศฉะบับหนึ่ง กับหนังสือพระยาศรีศัคคยอก
เมืองยอลว่าด้วยวัดดาฆ่าฟ้าแงมหาเสนาเสีย กับขอกเมืองสวรรคโลก
นำฝั้นขึ้นเข้า แล้วจดหมายถึงสมเด็จพระฉะบับหนึ่ง ตามด้วยจะไช
เงินรายโท ส่งกันหนังสือคนส่งว่าด้วย แล้วเขียนคำสั่งให้มีนวิชิท
ทำโทษ หลวงสรสิทธิ์ ไม่ฟัง บังคับ ผู้รับ พระบรมราชโองการ ฉะบับ หนึ่ง

เย็นลงเร็วขึ้นไปทางคลอง ข้างเหนือ แล้ว กลับ มาทาง ข้างใต้ จนถึง บ้าน
พระยาราชสงครามกลับ เรือผู้หญิงพายไปด้วย

วันนั้นมเหศน์มหาชาติที่โรงละคร คาถาพันของหลวง ชุชกของ
ตำรวจเข้ากันธรรมาส์หนึ่ง ทหารหน้าธรรมาส์หนึ่ง มหาพน
พระยาอนรักษ์กัณท์หนึ่ง ไปฟังหน่อยหนึ่งแล้วกลับมากินเข้าฟังอยู่ที่
ปราสาท พระยาประทุมจกหมายรายคัมถมวดีนเวศน์มายน ยอมเข้า
อารณะด้วย

วันพฤหัสบดี ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

รับหนังสือสมเด็จฯ คอยให้ใช้เงินค่านาภาษีส่งคันหนึ่งสี่คันมา
เวลาเที่ยงลงเรือโสภณขึ้นไปกรุงเก่า เข้าคลองข้าวสารแล้วลงเรือเก้ง
ไปคู่วัดโพธาราม วัดคฤหิต วัดสมรโกฏ วัดกุฎีขาว วัดศรีอโยธยา วัด
มเหยงคณ์ ที่วัดศรีอโยธยาเมื่อเข้าไปในโบสถ์ได้ลงแหวนทับทิมตรา
เกี่ยวด้วยหัวใจศิวิไลแล้ว ให้เงินสมภารปฏิสังขรณ์วัดด้วย ๓๐ ชั่งแล้ว
กลับมายางปอน เย็นพายเรือขึ้นในคลองเหมื่อนวานนี้ คำจกหมาย
ตอบคุณสรวงศ์ชะบับหนึ่ง ส่งวิปคันทไปแล้วไปจกโคมชัยแล้วไปโรง
ละครพมเทศน์มหาราชของพระยามหานทร้อยคู่หนึ่ง กลับมากินข้าวที่
ปราสาท พระมหาราชเจบ มหาพนเมื่อวานขึ้นอีก ๒ ยามเล็ก

วันศุกร์ ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เวลาเช้าโมงหนึ่ง โกรกแล้วลงเรือโสภณผู้หญิงไปด้วย เจ้า
นายผู้ชายไปเรือพระนายไวย ขึ้นไปกรุงเก่าไปที่พลับพลาสมเด็จพระ
พระ ทำไว้ที่วัดทะเลหญ้า ลงเรือขึ้นไปเล่นทุ่งกินข้าวเช้าในเรือ เวลา
เที่ยงกลับมายางปลา แล้วไปที่พระอุโบสถพศกกับสมเด็จกรมพระด้วย

ราชการต่าง ๆ จนเวลาบ่าย ๒ โมงกลับมายาขงปิ่น เ็นลงเรือขน
ตุในคลองกระถางแพให้เรือทำใหม่ ไปจนถึงบ้านยายศรีวิไลยกลับ

กินข้าวที่ปราสาท

วันเสาร์ ขน ๑๒ คำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

เวลา ๕ โมงเช้า ออกมาข้างหน้า พระยาราชชนนหน้สือซึ่ง
ให้อำเภอตรวจการราษฎรทั้ง ๕ อำเภอ ข้าวที่ได้ผลประมาณ ๕ ส่วน
ไม่ได้ผลประมาณส่วน ๑ แต่ข้าวเปลือกที่กรุงเก่ามีอยู่น้อย ลูกค้าซื้อ
ไว้แห่งละ ๙-๑๐ เกวียนก็น้อยราย แล้วจดหมายถึงสมเด็จพระยา
ราชชนน ส่งสำเนาหนังสือพระยาราชไปด้วย ปรีกษาด้วยการจะเก็บ
ไม่เก็บ เวลาเที่ยงเศษไปที่ศาลเจ้าชบาแล้วกลับลงเรือโสภณลงลงมา
กรุงเทพ ฯ ถึงเวลาบ่าย ๓ โมง ๕๐

พระยาศรีอานขอกเมืองหนองคายส่งคนหน้สือท้าวขันดี มีมากับ
หน้สือญวนถึงท้าวขันดีเรื่องเมืองเซียงขวางด้วย

วันอาทิตย์ ขน ๑๓ คำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

รับหน้สือสมเด็จพระเจ้าพระยาตอบเรื่องบอกข้าว่าควร จะบอกไว้ก่อน
เพราะข้าแพ่ง ท่านกรมท้าวเข้ามาพบด้วยเรื่องทักเภาว่าสมเด็จพระเจ้าพระยา
สั่งให้บอก ว่า ขอให้บังคับให้พระนายศรีไปว่าให้แล้วกันเสียให้ได้ ถ้าไม่
แล้วเสียน้ำพระพิพัฒน์สัจจา (ว่าเพราะการเรื่องนี้ที่จะยอมเสียเด็กไม่
ยอมด้วยคนทั้งปวงก็ทรวกน้อยหมก การทั้งหลายทั้งปวงได้สรวบคนมือ
มาก ครั้นนี้จะหลยคายสัเด็ก จะว่าแพ้ว การที่จะก่อสร้างไว้ตลอดแล้ว)
แล้วรับหน้สือขอพระศรีสมทโภาเจ้าเมืองระยอง พระสมทสาคราน
รักษ์ เจ้าเมืองสมทสาคร ทั้ง ๒ คนว่าเป็นคนเอาใจใส่ราชการ ให้

เป็นพระยา ก็นั่งบัญชาของที่ส่งออกไปเอกาทศโยธาแล้วเสร็จ ที่นั่นพี่
หมอบริกละระบับหนึ่ง

วิชิตก็สอคุณสรวดระบับหนึ่ง ว่าด้วยพระยาอนุชิตประทับพร้อม
นายแขกกล่าวโทษอ้าแวงเนียมมาเป็นอาชญาออกฝึก เพราะความนี้ได้
ชำระเป็นความนครบาลถึงสัพเพยานแล้ว ส่งฟ้องและคำปรึกษาเข้ามา
กรมภูเรศขึ้นรีไปคอยสรวดระบับหนึ่ง ขนพิเทศพิสัยระบับหนึ่ง เดือน ๑๑
จมนวิชิทจดหมายเข้ามาระบับหนึ่ง ส่งจดหมายหลวงสรสิทธิ์รับสารภาพ
ผิดที่ไม่ฟังเสียงรับพระบรมราชโองการ ขอโทษ จดหมายทอไป
ระบับหนึ่งให้ยกโทษให้ด้วยเป็นครั้งแรก

ตั้งพระนายโวยเป็นพระยาประภากรวงศ์วรวิมลภักดี งามงามมหาด
เล็ก เสมอใจเป็นพระยามนตรีสุริยวงศ์ มีตำแหน่งในมหาดเล็กและ
สำหรับเป็นข้าหลวงไปราชการหัวเมือง ให้กินพานทองทั้ง ๒ คน

คำไปสรวดมนต์ฉลองไทรย่นอนันตสมาคม สมเด็จพระมหารัชมัง
มาแต่กรุงเก่าเข้ามาพุกกันด้วยราชการต่าง ๆ ท่านภูธรราชย์เข้ามาให้
บุญทอดกระฐินด้วย เวลายามกลับ

วันจันทร์ ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
เข้าใส่บาตรแล้วไปเลี้ยงพระที่อนันตสมาคม วิชิตนำมาให้บุญทอด
กระฐินด้วย แล้วออกขนนาง พระยาศรีอานตราไปเมืองหลวงพระบาง
พระนรินทร์อ่านบอกเมืองเพชร เมืองนครเขื่อนขันธ์ เมืองผู้ร้ายฆ่ากันตาย
พระยาพิชัยอ่าน บอกเมืองระยอง เมืองทวาย ส่ง ส่วย แล้วพาพระระยอง

พระสมุทสาครเข้ามาหาด้วย เวลาเที่ยงเศษกลับเข้าไปข้างใน คุณ
 สุวงศ์เข้ามาหาพุกกันด้วยเรื่องที่ยกเถกแล้ว เธอพุกด้วยโรงพิมพ์ลง
 ราชกิจจานุเบกษาประกาศเก็บเงินค่าหนังสือ ๆ ถูก ๆ แล้วจดหมายต่อว่ากรมขุน
 บดินทรเดชาขึ้นแล้ว

คุณรัตทำเรื่องรวบรวมเงินใช้เงินค่าราชการ ตัวเขาใช้เสียเป็นเงิน
 ๘๘ ชั่ง ๑๗ ตำลึง ๒ บาท

คำ สั่งให้จิตรเจริญไปมีเทศน์ที่อมรินทร์แล้ว ๗ ทุ่มลงไปลอย
 กะทง ๘ ทุ่มกลับ

วันอังคาร ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ๒ บล นพศก จตุศักราช ๑๒๓๘
 เข้า ๓ โมงเศษลงไปตักบาตรแล้ว ออกไปอนันตสมาคมเลี้ยง
 พระแล้วออกขนนาง พระยาศรีโอรสหนึ่งสี่อัญวนมีมาถึงท้าวขันตีมาอ่าน
 ให้ฟังแล้ว พระยาพิพัฒน์อ่านบอกเมืองชลสงส์ส่วยไม้แดง เวลาเที่ยง
 กลับนอนกลางวัน รับหนังสือกองชลเยอรมัน เป็นหนังสือไปรเวตขอที่
 บ้านนุชอาหารทำที่ว่าการกองชล กับรับร่างหนังสือคอบพระลังกา เจ้า
 พระยาภาณุวงศ์ส่งมาด้วยฉบับหนึ่ง แล้วจดหมายคอบท่านกรมท่าไป
 ว่าด้วยกองชลเยอรมัน จะขอทำ ๆ นี้เก็บได้มอบให้ ท่านกรมท่าทำโรงภาษี
 แต่ครั้งก่อนแล้ว จะยอมให้เขาหรือไม่ยอม กับหนังสือพระลังกาเห็นจะ
 คือทำใหม่ ด้วยพระนั้นจะไปกาญจนบุรีจะไปลังกาแต่ฤดูหีลด์ กับว่า
 ด้วยการทำใหม่ด้วยหนังสือนั้นก็ไม่ชอบกลเลย ให้ก็ผ่อนผันเสียใหม่
 เวลา ๔ ทุ่มเศษ ออกไป พระที่นั่ง อมรินทร์ พระอมรโมหิ เทศนาจิ๋วท่าน
 แล้วส่งพระนายศรีให้ไปพุกเรื่องที่ยกเถกตามสมเด็จพระยาขอ ก็ถาม
 พระยาวรวงษาด้วยเรื่องที่จะให้กองชลเยอรมัน คือ ที่หม่อมราชวงศ์เจ้า

และที่พระยาราช พระยาราชนาธิก ที่ ๒ แห่งนี้ พระยารองเมืองว่า
เจ้าของชายเสียแล้ว ให้ทำแผนที่มาดู เวลา ๕ ห่มลงไปสอยระก
๒ ยามกลับ

รับหนังสือคำรวว่าควยจับคนลักท่น

วันพอ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

จดหมายถึงคุณสรวงศ์ละครบิหนึ่ง ว่าควยส่งให้พระนายศรีไปผูก
เรื่องที่ยกเถแล้ว แต่การที่จะไต่คอบนั้นเธอจะเห็นความประการใดขอให้
ทราบ ไต่ส่งให้เจ้าพระยาภาณุวงศ์คัดคอรสยอนเคนต์ไปให้ควยแล้ว
แล้วมิถึง ท่านกรมท่าละครบิหนึ่ง บอกเรื่องส่ง พระนายศรี และให้ คัก
หนังสือให้คุณสรวงศ์ แล้วลงไปทักยาตร์ แล้วไปอนันตสมาคมเลียง
พระแล้วพระลังกาเข้ามาลา ถวายผ้าไตรบริกขารพร้อมแล้ว ไปเฝ้า
เครื่องพระแก้ว กลับเข้าทางประตูพรหม เวลาเที่ยงพระนายศรีไปผูกกับ
ยเกอกลับมายบอกว่าไม่ยอม ควยพระยารองเมืองชักทำให้เขาแล้ว แล้ว
ว่าการเรื่องนี้ไปผูกกับกงซลฝรั่งเศสกลอกแล้วไม่เป็นอะไร แล้วให้ท
หมายถึงท่านกรมท่าละครบิหนึ่ง คุณสรวงศ์ละครบิหนึ่ง ตามที่พระนายศรี
มาพบแล้วให้พระนายศรีไปเล่าให้ฟัง แล้วจดหมายตอบคุณสรวงศ์อ
ละครบิหนึ่ง ว่าควยเรื่องส่งฟ้องมานั้น ว่าไปว่าให้ศาลอาชญาออกชำระ
เพราะศาลหลวงเป็นใหญ่ แต่ซึ่งลูกขุนปรึกษามาว่าไม่ซัด ควยไม่ยก
ความเกิมนั้นกลับโทษเป็นจำเลยไปให้ชำระเลิก รับหนังสือท่าน
กรมท่าคอบควยเรื่องทกงซลเยอรมันขอว่าถ้าไม่ให้คักคอบไปว่าจะทำไร
ภาษ กับเรื่องหนังสือพระลังกานั้นไม่มีใครรับ แล้วมิคอบไปละครบิหนึ่ง
เรื่องว่าถ้าจะเอาไว้ก็จะคอบไป แต่เรื่องพระลังกานั้น ที่ใครจะไม่รับนั้น

ไม่ได้มีแต่คุณสุวรรณค์ ของที่จะตอบไปให้เขียนของหลวงก็ได้ เวลา ๕ ทุ่ม
 ถึงไปดอยกระทง ๒ ยามกลีบ แล้วรัชหนังสือมันวิธีที่ว่าด้วยทหารนั่ง
 ยามเมาเหล้าทำโทษตามกฎหมาย

วันพฤหัสบดี แรม ๒ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
 เข้าออกไปอมรินทร์ สดับกระแสรบมอฐิ

รัชหนังสือท่านกรมท่าว่าด้วยโรงสียเกอว่า ถ้าจะไม่ยอมก็ต้อง
 ห้ามเขียนคำขาดแล้วออกไปที่คอเวอนแมนคั่นอก ก็ว่าคุณสุวรรณค์ไม่อยู่
 ไปปากน้ำกลีบมาระคักหนังสือไปให้กับคนส่ง คอเวสปอนเคนต์ เรื่องนี้เข้า
 มาแล้ว พระยามหามนตรีกำนวณทหารที่จะไปเมืองภูเก็ตเปลี่ยนทหาร
 เก่ากลีบเข้ามา นายไพร่ ๖๑ คน กับรัชฎาเจ้าในกรมสิทธิร้งก้วย
 เรื่องเลขให้พระศรีกาฬสมัคไปให้เจ้าพระยามหินทร

ออกขุนนาง พระยาพิพัฒน์ลาพระยาจันทบุรีกลับออกไปเมือง แล้ว
 พระนรินทร์นำร่างตราที่จะให้พระอมรออกไปแจกตราความชอบเมืองภูเก็ต
 มาให้แก่

พระยาธรรมสารนิติ พระยากระสาปณ์ พระยาเจริญ กลับมาแต่
 ปรำจิณมาบอกให้บุญเผาศพพระยาปรำจิณ พระยาจำแสนย์เอาริโปค
 ความกับคำปรึกษาเรื่องฆ่าพระพลแสงมาให้ แล้วพระยารองเมืองทำ
 แผนที่ตั้งหม่องชวรวาคเข้ามาให้ด้วย

กับเจ้าวิชรินทร์ เอากฎหมายทหารมหาดเล็กซึ่งตีพิมพ์แล้วเข้ามา
 ให้ แล้วได้จดหมายถึงเจ้านวิชิต เจ้านสรวาภิ ส่งออกไปให้แจกทหาร
 ถ้าเหลือให้เก็บไว้สำหรับขอพิศ

แล้วรัชชทายาทนั้นสรวลขบขันเข้ามาด้วย ทหารมาทันเวลา
กินข้าววิเวกกับคนครัว ได้ตัดสินให้เลิกกันแล้ว แล้วสรวลไปตรวจ
การครัวต่าง ๆ เข้ามา ๔ ระเบียบ

กับรัชชนิสร้อยพระวิสูตรสาครบุรีจะขอมาหาพบความไปรเวทด้วย
อีกระเบียบหนึ่ง ให้เทวัญตอบไปให้มาพรุ่งนี้ กับวันนี้ได้จดหมายไป
เรียกเจ้าพระยาภาณุวงศ์ให้มาหา

วันศุกร์ แรม ๓ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

เวลาบ่ายโมงเศษออกไปพึ่งเทศน์มหาชาติถึงกัณฑ์ชก พระ
นายศรีมาเล่าเรื่องที่ยกเออ คุณสุวรรณศรีเรียกไปพบเป็นการเลี้ยงกลืนในพื้น
กันเอง แล้วพระวิสูตรมาหาว่าอยากจะขอให้เรือหลวงเข้าอยู่รับเหมา
ลำๆ กับว่าได้ทราบข่าวว่า กงซล อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ไป
ทะเลจีน สืบถามกันว่าถ้ามีราชการสิ่งใดเกี่ยวข้องจะช่วยกัน

แล้วเจ้าพระยาภาณุวงศ์มาหาได้ไล่เลียงในความเห็นเรื่องที่ยก
เหลวไหล กับรัชชนิสร้อยอดบาศ์เทอว่าได้พบกับกงซลเยอรมันเรื่องที่
ถามที่ให้เทวัญไปพูด กงซลว่าไม่สื้อยากได้นัก แต่กลัวจะไปตกเป็น
ที่ของกงซลอเมริกันและวิลันดา จึงได้พูดไว้เสียก่อน แล้วได้จดหมาย
ตอบกงซลเยอรมันไประเบียบหนึ่ง ว่าอยากจะช่วยตอบ แต่ทันทักด้วยจะ
ทำไรภาณู เย็นกลับเข้าไปข้างในคำออกมาอีก

วันเสาร์ แรม ๔ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙

รัชชนิสร้อยคุณสุวรรณศรีระเบียบหนึ่ง ว่าด้วยที่โรงเลี้ยงเออ นั้น รัช
ชเชปอนเคนต์ทำนกรมทำคักให้ไปแล้ว กับเรียกพระนายศรีไปถาม
เห็นว่า รัชนิสร้อยเจ้าพระยาภาณุวงศ์ ถึงวันเดือน ๑๑ แรม ๑๒ ค่ำนั้นยอม
ว่าชดช้อยปลุกทิด ปลุกเรือน ได้เขียนคำอนุญาตเสียแล้ว แต่เห็นความใน

หนังสือกงซลฝรั่งเศสตอบวันศุกร์ ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑๒ ว่าแผ่นดินไทยจะห้ามต้องใช้ทาส มีทางอยู่จึงไต่ถามหนังสือตอบเข้ามาฉบับหนึ่ง

เวลาบ่ายโมงเศษออกไปอัมรินทร์ประเทศน์อริยสัจ แล้วจดหมายถึงมิสเตอร์อาลบาตเตอร์ฉบับหนึ่ง ว่าด้วยเรื่องทาสกุลเยอรมัน ขออย่าจะช่วยคอก แต่เป็นการสนใจของทาสหนังสือโดยการขัดข้อง แต่ในใจอยากจะเป็นไมตรีกับกงซล ให้อาลบาตเตอร์บอกด้วย แล้วกลับ

เข้ามาจดหมายถึงท่านกรมท่าฉบับหนึ่ง ว่าด้วยคุณสุรวงศ์ร่างตอบเรื่องทาสเข้ามา ชอบกลอยู่ให้เธอตอบไป

แล้วไปถึงคุณสุรวงศ์ฉบับหนึ่ง ว่าได้สั่งให้ท่านกรมท่ามียกออกไปตามท่าร้างเข้ามา ก็ยังจดหมายถึงพระยาพิพิธโกโศกฉบับหนึ่ง สั่งให้ส่งเงินเบี้ยหวัดข้างในเข้ามา ก็ให้เติมเงินที่เคยชักให้เสด็จยายแจกข้าหลวงเดิม ๒๐ ชั่งลงในเบี้ยหวัดเสด็จยายด้วย รวมเป็น ๑๙๐ ชั่ง กับเงินวังหน้าถ้าได้ส่งมือเบี้ยหวัดวังหลวงให้ส่งขึ้นไป

วันอาทิตย์ แรม ๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ขลุ่ย นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

พระยาธรรมสารนิติทำเรื่องรวบรวมอาชญาพิทักษ์เป็นหลวงธรรมสาร กับพระปรีชามาแต่ปราจีนเข้ามาหาด้วยไต่ถามหนังสือท่านกรมท่าฉบับหนึ่งว่า มีผลว่า เมืองพนดันทมนแล้งคนอดข้าวตายมาก ตั้งแต่เดือน ๑๑ มาจะขอเงินภาษีเบ็ดเสร็จไปตั้งโรงเลี้ยงสัตว์ ๑๐๐ ชั่งจะออกไปเอง ก็ว่าผู้จะเข้าเรือไรมาก พระยานครเขื่อนขันธ์นำแผนที่กับวิปคหะชดคล่อง แต่ปลายคลองพระโขนงที่พระยานครเขื่อนขันธ์เก่าชดไว้ไปปลายคลองบางพระ แขวงฉะเชิงเทรา ทางประมาณ ๘๐๐ เส้น กับพระยารัตนโกษาจดหมายค่าของส่งออกไปเอกซหิปีเซนฝรั่งเศสเข้ามาให้ว่าสิ้นเงิน ๗๑ ชั่งเศษ แต่ไม่ท้องเบิก ๒๕ ชั่งเศษ

ออกขนนาง พระยาศรีอานว่างตราที่จะให้หลวงศกตเสนาไปเมือง
 สรินทร์ สังขะ ขุนัน กำชับหัวเมืองเขมรปากกงวญเรื่องทพระยานภาพ
 ยะกมาว่า พระยาราชเคชะตายวัดถาหนั้นโรคม ถ้าเข้ามาในเขตต์แดน
 ให้คอยจับตัว กัยให้ออกไปชำระความปล้นด้วย แล้วเอาคำให้การ
 หลวงบริบาลบริวรมย์ซึ่งกลัยมาแต่เมืองเชียงใหม่มามีให้ดู ไ้ไ้ให้ไปเสนา
 ท่านเสนาขี้ หลวงพิชัยเสนานำหนังสือเจ้าพระยามหินทรมาให้ว่าด้วย
 ความเจ้าวัฒนาในกรมสิทธิ กัยเจ้ากรมว่าด้วยเงินราชการเลขเจ้ากรม
 ว่าส่งถวายกรมสิทธิแล้ว แต่ไม่มีใบเสร็จจะขอสืบพะยาน เจ้าวัฒนา
 ไม่ให้สืบ กัยเรื่องเลขทาสพันคำตัว เจ้าชินทรพ้องเจ้าวัฒนา ส่งคำ
 คักสินเข้ามาให้ดู เห็นว่าจะสืบพะยานกัยผู้ตายนั้นไม่ถูก ไ้เขียนสั่ง
 ให้หลวงพิชัยเสนาเอาไปถวายสมเด็จพระกรมพระทรงฯ แล้วพระยาไชยภู
 ทำจดหมายยื่นว่าด้วยชำระความ ขนเงินกระบวนหักกล้าวโทษจมนไว
 กระทำของไม่จริงมาให้ กัยเซ็นใบสั่งจ่ายเงินด้วยละบับหนึ่ง

วันจันทร์ แรม ๖ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

เช้า ๕ โมงเศษออกไปอมรินทร์ เลี้ยงพระเจิมเงินแล้วแจกเบี้ย
 หัก แล้วกลัยเข้ามาแจกข้างใน แล้วกลัยมาจดหมายถึงท่านกรมท่า
 ละบับหนึ่ง ว่าด้วยคนออกข้าวเมืองพนัศ ก็เป็นที่น่าสนใจ แต่ที่จะขอ
 เงินแผ่นดินไปตั้งโรงงานเลี้ยงนั้นเขยอย่างธรรมเนียม แต่ก่อนก็ไม่เคย
 มี ถึงข้าวแพงมาก ๆ ก็ไม่ไ้เลี้ยงหัวเมืองใด การท้อไปถ้าเขยขน
 พร้อม ๆ กันจะลำบาก ขออย่าให้เป็นการแผ่นดินและธรรมเนียมก็
 เลี้ยงก่อนให้เขยแต่การเรือไรครั้นจะให้เงินเรือไรไป ๕๐ ชั่ง เพราะ

เป็นแต่การขอกเล่าเจ้าเมืองกรมการไม่ไปบอกเข้ามา เมื่อออกไปจัดการ
ไม่พออย่างไรจึงค่อยคิดภายหลัง ก็เหมือนคอเวอนแมนต์เดาฮูระ
เหมือนกัน

มันวิจิตรจดหมายเข้ามาว่าด้วยมันสุรฤทธิมาพ้อง ทหารเรื่องลัก
พาหาสแล้วจะมาขอรับตัวคนกลางไปให้ความเป็นเล็กแล้วแก่กัน กับรับ
หนังสือพระยาอัยยวงศ์ส่งรูปเซอรอบินชั้นเควนาสิงคโปร์เข้ามาละบับหนึ่ง
ให้ส่งให้พระยาภาณุไปแปลเข้ามา

วันอังคารแรม ๗ ค่ำเดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๗
เที่ยงไปแจกเบี้ยหวัดข้างในแล้วออกไปแจกข้างหน้าเวลาบ่าย
๓ โมงกลับ รับหนังสือท่านกรมท่าส่งเข้ามา ๔ ละบับ เป็นหนังสือเมชัน
๒ ละบับ ว่าด้วยใครรับหนังสือเรื่องความผิดที่กรมท่าส่งไปไว้ให้ราชทูต
วิลันดาที่เมืองลอนดอนแล้ว อีกละบับหนึ่งว่ารับหนังสือเรื่องสุราลายเซ็น
ไว้ให้คอเวอนแมนต์เมอริโปร์ตเกศันเชอแลนต์แล้ว อีก ๒ ละบับเป็น
หนังสือมีสเทอฮักการชุลเมืองกลัดกักตักบอกด้วยทาสย์ออกไปถึงกับส่ง
มา ๒๐ ที่ท่านกรมท่าส่งออกไปเข้ามาละบับหนึ่ง อีกละบับหนึ่งเล่า
หนังสือพระยาอัยยวงศ์ว่าด้วยไปพบเซอรอบินชั้นและส่งรูปเข้ามาที่ท่าน
กรมท่าว่าเป็นคนฮือยาศักดิ์ กับท่านกรมท่าส่งคนหนังสือมีสเทอฮัก
มาถามบอกด้วยบริวารทาสย์กับอีกละบับหนึ่ง กับวันใดรับหนังสือ
ทาสย์มีเข้ามาบอกด้วยไปถึงกลัดกักตาและเขารับรอง และต่อมาอีกละบับ
หนึ่ง แล้วจดหมายถึงคุณสุวรรณว่าด้วยพระยานครเขื่อนขันธำริไปก
กับแมนตรายซึ่งจะชกคลอง ทั้งแต่ปลายคลองพระโขนงออกไปถึงพรม

แดนเมืองละเซิงเทวและซัคคักปลายคลองบางเหี้ย หรือปลายคลอง
 ศรัณยะเข้มาทลถึงคลองแสนแสบนั้นค้แล้ว ให้จัดการไปจะผ่อนจ่าย
 เงินให้

แล้ว พระเทพมธุรคหมาย บอก รายคน แหก ฝ่าเรือน ยี่ กัน มาให้
 ฌะบับหนึ่ง กับรับคำโทรเลขบอกด้วยวิหน์ากลยมาฌะบับหนึ่ง แล้วเข้า
 ไปกินเข้า คุณแพมาพกว่าท่านกรมทำสั่งมาว่ามีลูกค้ ๑๑-๑๒ คน
 พากันไปหาพกว่าได้ทรวข่าว่าจะเบ้คเข้าลคค้ทั้งปวงขอให้บักไว้ก่อน
 ฌะบับเข้าทชอไว้ยังมาก ถ้าเบ้คราคาเข้าค้คงระคคคค้ชาคทน จึงได้
 จคหมายคอบไปฌะบับหนึ่ง ความเรื่องที่ได้ปรึกษาร่วมกันกับ สมเด็จ
 เจ้าพระยาแล้วว่าจะไม่บัก คอจะเอาปรึกษาลงราชกิจจาเลื่กค้คงระคค
 ความทวาคทวน กับถามไปค้วยผัดไว้กับมิสเคอนอกซัวเคื่อน ๑๑ ะ
 บอกเขาค้วยกำหนดเบ้คเขาคเขานนโคมิไปแล้วหรือยี่ค้วย

วันพอแรม ๘ ค่ำเคื่อน ๑๒ ยลลุนพคก จลค้กราช ๑๓๓๕

รับหนังสือท่านกรมทำ ๓ ฌะบับ ว่าเมื่อเขานนมีเรือโยอเมริกัน
 ให้เรือไฟท้างบอเนยวกับปั่นลากขนไปทอคอยที่หน้าโรงสียเกอไมแะที่
 เจ้าท่า โกมีหนังสือค้อว่ากงชลฌะบับหนึ่ง สั่งตำเนมาค้วยอีกฌะบับหนึ่ง
 ว่าค้วยเรือเบ้คเข้ามลคค้มาตามลชอในหนังสือมา ๓๕ คน สงคค
 หนังสือมาแล้วเออได้ค้อไปว่าจะรอคูนาคเลื่กก่อนจึงจะเบ้คแล้วจะไค้ลง
 ราชกิจจา แต่ค้จะมีไปท้กงชลอังกฤณน้นชอรอไว้ค้ลยแต่ปจุมเกยจึง
 ะคอบ ว่าจะไปวันนกลยพรงนี้ แล้วได้จคหมายคอบไปฌะบับหนึ่ง ว่า
 เรืออเมริกันทรวค้อว่าไปนค้แล้ว กับเรือยบคเขานน คุณแพมาพค
 อย่างหนึ่งผิกกับคำเธอพคมาถ้าได้ค้อไปค้ทว่านค้คแล้ว แต่ให้รับ

ลงราชกิจจากทอหนีสื่อลัทธิศาสนาเสีย พระยาไชยสุนทรเอาหนังสือรายท
อียกกลับมาให้ ๒๗ ๒๘ เป็นเรื่องราวอียกกลับมาขอจํานำฉะบับหนึ่งสัญญา
ฉะบับหนึ่งหนังสือลงชลธกรณเมื่อใช้เงิน ๕๐ ชั่ง ฉะบับหนึ่ง หนังสือ
พระยาไชยสุนทรกับพระยาวรณเมือง เมื่อใช้เงิน อียกกลับมาสัญญาจะไป
ฉะบับหนึ่ง ๑ วันนี้ หลวงสิงห์พาเข้ามาหากลับมาแต่เชียงใหม่ให้นำหนังสือ
พระยาเทพมาให้ ๓ ฉะบับ ๑ หนึ่ง ว่าด้วยการจะให้ลาวทำยาไม้ ฉะบับหนึ่ง
ได้บอกเรื่องจะซ่อมสพานที่เมืองเชียงใหม่พัง ฉะบับหนึ่งขอของต่าง ๆ กับ
พระอินทรเทพมาหาเอาเรื่องราวคนที่ถูกขโมยพระเทพพลบอกมาให้ แล้ว
หลวงพิชัยเสนาเอาคำตัดสินเรื่องความหม่อมเจ้าวิวัฒนาหม่อมเจ้าวิจิตร
ในกรรมสิทธิ์เรื่องสักทาสสมยอมกับคำเห็นสมควรพระมาให้ ได้เขียน
คำตัดสินไปใหม่แก่คำตัดสินเดิมลดเงินค่าปรับลง มาบ้างให้ไปใหม่
พระยาภาณุเอาหนังสือพระยาอภัยภูงก์ทำให้ไปแปลมาให้ ส่งรูปเชอรอนิน
ชั้นเข้ามากับขอรูปเราไปจะให้เชอรอนินชั้น ได้จดหมายตอบส่งรูปแคบ
ยีนให้ไปรูปหนึ่ง รัชหนังสืออาลยาทบอกว่าด้วยได้พบกับกงชลเยอมนัน
ได้พบเรื่องที่เขาไม่เสียใจเลย แล้วได้จดหมายตอบมันวิธีทำให้ยังกับ
นายบันให้ส่งทาสให้มันสุรฤทธิ

วันพฤหัสบดีแรม ๙ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

๑ บ่ายโมงเศษออกไปพระที่นั่งอัมรินทร์แจกเขยหัววัด หลวง
เส้นพิทักษ์อำนยอกพระยาเทพประชน

๒ พระพิพัฒน์ส่งศาลิกชนปริกษาเรื่องความแซกผู้ร้าย ๓๖ คน
ปล้นกระบือฆ่าคนตาบอดตายคนหนึ่ง

๓ พระยาประภาดาแบบเรื่อไฟที่ส่งมาให้ก็ได้บอกไปว่าให้รอ
ไว้ก่อน

๔ รัชหนังสือท่านกรมท่าว่าได้อัลลัยมาถึงกรุงเทพฯ ย่าย ๕ โมง
รัชหนังสือกงสุลอเมริกันทอบบอมให้เรือถอยกลับลงมาว่าเรือกลับมาก
ย่าย ๓ โมงวานนี้แล้ว คักสำเนาหนังสือกงสุลอเมริกันมาด้วย

๕ โทมคอบท่านกรมท่าไปละรัชหนังสือ ว่าที่เขายอมนเป็นการค
นักกระไคเอาไว้เป็นตัวอย่างต่อไป ให้ทอบบอมให้เขารักเข้าไว้อีกชั้นหนึ่ง
กับบอกเรื่องสั่งเงินรายที่ระกรงโรทานเมืองพนัสให้มารับที่พระยาพิพิธด้วย

๖ เมื่อก่อนรัชหนังสือท่านกรมท่าให้จดหมายถึง พระยาพิพิธ
ละรัชหนังสือสั่งให้จ่ายเงินให้ท่านกรมท่าเข้าเรียรายตั้งโรทานเลี้ยงคน ออก
เข้าเมืองพนัสเงิน ๕๐ ซึ่ง กับสั่งให้จ่ายทองคำข้างที่ท่งคตังไว้นั้น
ให้พระยาไชยสุนทรมาให้ด้วย

๗ ส้มเต็กรมพระจดหมายขอชนพร เบนลนทรวมต กับเทอน
รายกินประสิริมาคักขอไว้ กับสั่งบัญชาเสื่อผ้าปูนบำเหน็จผู้ตรวจการเมือง
ภูเก็ทเข้ามาด้วย

๘ บัญชีเสื่อผ้าขึ้นที่โคตรวากเสียไม่ให้ ๆ แดพวกเงินหัวหน้า
แบ่งเป็น ๓ ชั้น ๆ ที่ ๑ ที่ ๒ เสื่ออกลัก ชั้นที่ ๓ เสื่อแพร

๙ สวคมนต์หล่อพระที่โรงหล่อแต่ไม่ได้ไป

วันศุกร์แรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก รุศคักราช ๑๒๓๙

๑ เวลาเช้า โมงไปหล่อพระที่โรงหล่อพระชันษาทลกระหม่อม
ค้างอยู่องค์หนึ่ง พระคันธารราชขึ้นจะเอาไปไว้ คินเวคนี้องค์หนึ่ง สูง
๒ ศอก ๒ นิ้ว พระประธานวคินเวคนี้องค์หนึ่งหน้าคัก ๒๒ นิ้ว เวลา
๕ โมงกลับ

๒ ท่านกรมท่าเข้ามาหาเอาหนังสือกงชุลอังกฤชซึ่งมีขึ้นมาจาก
 กว๊ายเคอเวอนเมนท้ออังกฤชจะขอตั้งไวชกงชุลมาให้ด้วยเตือนเรื่องความ
 หมองไปและชำระความค้างต่าง ๆ กับหนังสือฝรั่งเศสด้วยฉบับหนึ่ง
 แล้วไปออกขุนนางอมรินทร์แจกเบี้ยหวัดด้วย บ่าย ๓ โมงเศษ
 กลับขึ้นมา

เวลาบ่าย ๔ โมงหม่อมบริกเลมาหา แล้วได้จกหมายถึงมิสเตอร์
 อาลยาเศเทอถามกับมิสเตอร์นอกซ์ มีหนังสือขึ้นมาจะขอตั้งไวชกงชุลที่
 เมืองเชียงใหม่เห็นอย่างไรบ้าง พระยาเจริญมาหาได้ปรึกษาเรื่องกงชุล
 อังกฤชมีหนังสือขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องความมรกกชนพินิตซึ่งเจ้าพระยามหินทร
 ทำความเห็นเข้ามาด้วย แล้วได้จกหมายถึงคุณสรวงศ์ส่งเรื่องความ
 ขนพินิตนี้กรไปให้ดู ให้ทำความเห็นเข้ามาด้วย การที่จะรักษาเกียรติยศ
 และอำนาจที่ระทกสิ้นความต่อไป คำไกรจกหมายอาลยาเศเทอตอบ
 เรื่องความเชียงใหม่ จมนวชิตจกหมายเข้ามาว่าด้วยหลวงสรสิทธิลาไป
 เยี่ยมบิดาป่วย แล้วจกหมายมายอกขออยู่พยาบาล ส่งอาการมาด้วย

ย่ำค่ำแล้วออกไปมหาปราสาทสวคมนต์สมโภชพระเสวตรถัฏ
 พระลงษ์ ๓๒ รูป แก้วพระธรรมเจดีย์ผู้ให้คิด พระโพธิวงศ์ผู้จัดทำาน
 ไม่มา พระธรรมเจดีย์ว่าไปสวคมนต์แซยิกบ้านท่านภูให้ปลัดมาแทน
 แก้วพระที่เจ้าไปสวดแล้วกลับมามีอยู่หลายรูป คือพระมงคลเทพ พระจริย
 โมหิ พระราชมนัสนันทน์ ใจความว่าสวดแต่เย็น แต่ที่ไม่มาให้พระ
 มาแทนขเจียรเจียร การนี้เป็นการใหญ่ไม่ควรจะขาด ได้ให้ถกพระ
 ธรรมเจดีย์ลงเป็นพระเทพมณีกามเดิม ถกพระโพธิวงศ์ที่ไม่มาลง
 เป็นพระธรรมภาณพิลาศกามเดิมด้วย ให้คนตาลับคามากับพระเทพโมหิ

๓ เป็นพระอรรคมเจ้ายักษ์แทน ๔ ตังพระราชมนเป็นพระโพธิวงค์ ในเคียววัน
พระที่ไปสวคมนต์บ้านท่านภูแล้วมาทันได้ให้รางวัลจิ๋วพร่องกัณฑ์ตัวด้วย
เวลายามกลับเข้ามา

วันเสาร์แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
เวลาเช้า ๕ โมงเศษออกไปเลี้ยงพระที่ปราสาทเลี้ยงพระแล้ว
ออกขนนาง พรหมณ์อ่านฉันทะขึ้นเทียนเจิมแล้ว กลับเข้ามา เวลาบ่าย
โมงเศษแล้วไปออกอมรินทร์แจกเบี้ยหวัด กลับเข้ามาบ่าย ๒ โมง

รับหนังสือคุณสุวรรณค์ตอเรื่องความขุ่นพิณคินกรและคนคำทักสิน
ฎีกาเข้ามา

ท่านกรมท่าส่งคำแปลหนังสือกงชลลชกฤษฎีเรื่องขอตั้งไวชกงชล
เชื้องใหม่ทำอาลาตเทศแปลขึ้นมาความขัดขึ้นกับที่แปลมาแต่บ้านกงชล
อีกฉบับหนึ่งคำแปลหนังสือพิมพ์ของกงชลลชกฤษฎี ว่าด้วยยักเข้า กับ
เมื่อเข้าไปทำทหาญให้เงินวันเกิดท่านอิสรราชยักรบ ๖๙ รอย ปีระ๒ ทำถึง
เงิน ๖ ชั่ง ๑๘ ทำถึง แล้วให้เอาหีบเครื่องแต่งตัวไปให้ด้วย คำได้รับ
หนังสือท่านภูตอบรับเงินฉบับหนึ่ง รับหีบฉบับหนึ่ง เวลาทุ่มเศษไป
ไพศาลสวคมนต์ เวลายามเศษกลับ กับไปเขียนหนังสือส่งเงินให้
พระอรรคมราชปฏิสังขรณ์วัดศาลาปูน ๑๐ ชั่ง มอบถวายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันอาทิตย์แรม ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
เวลาเช้า ๕ โมง ไปไพศาลทักษิณเลี้ยงพระแล้วตั้งพระอธิคม
เป็นพระเทพโมฬี อยู่จนเวียนเทียนแล้ว กลับเวลาบ่ายโมงเศษ ไปนระ
คนกองเผือกที่ปรอเฟซเซอเมืองรวันเศสสะมาให้ทันลยหนึ่ง กับวัน

เอามโหรีสำรับใหม่มาตีด้วย เวลาบ่าย ๔ โมงไปออกอนันตสมาคม
แจกตราจุลจอมเกล้าจิตรเจริญ ท. จ. ว. ๑ พระยาประภากรวงศ์ ท. จ. ๑
พระยามนตรีสุริยวงศ์ ท. จ. ๑ พระยาจำแลนย์ ท. จ. ๑ นายหนุ่ย
พระยาราชานูชิต (จ้อง) ต. จ. ๑ นายนกยูง หลานพระยาฤทธิไกร
(เสื่อ) ต. จ. ๑ นายรองสรพวิไชย บุตรพระยาจำแลนย์ (กลีบ) ต. จ. ๑
รวม ๗ คน แล้วไปถวายบังคมพระบรมรูปแล้วจนบ่าย ๕ โมงเศษกลับ

เวลา ๒ ท่มเศษออกไปอนันตสมาคม สวทมนต์ พระวุมิการ
เอาร่างหมายเรื่องพระไม่มาสวทมนต์ในการหลวงไม่ให้มีพระมาแทนที่
ไป ให้ยกเอาเรื่องที่ออกพระธรรมเจดีย์ พระโพธิวงศ์ขึ้นว่า กับพระ
วุมิการแจ้งว่าขรัวฝั่งนั้นไม่ได้ไปไหน แต่เมื่อรับฎีกาสังฆการีนิมนต์
ไม่ได้จึงมาไม่ทัน ได้สั่งให้ศิสังฆการีผู้วางฎีกา ๓๐ ด้วยพระขาดไม่ไป
ตาม เวลา ๔ ท่มเศษกลับเข้ามา

วันจันทร์แรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๒ ขลุ่ยพดก จุลศักราช ๑๒๓๘

เวลาเช้า ๕ โมงเศษออกไปเลี้ยงพระที่อนันตสมาคม วิจารณ์
มาลาจะไปเที่ยวเมืองจันทร์วันขึ้น ๒ ค่ำ เดือนอ้าย อยู่จนเวียนเทียนแล้ว
บ่ายโมงเศษกลับเข้ามา

พระยาภาณุเอาหนังสือแกรฮานที่มีมาถึง พระยาภาณุมาให้ดูว่า
ด้วยการฝังศพมอญชื้อเอกเทียกและชาวเว้ไชยเสียทัพและคิดตั้งค่ายขอมบน
อย่างใหม่ขึ้นอีก กับเตือนเรื่องเงินและคำสั่งเอกซหิยเซินละบียหนึ่ง กับ
หนังสือออกละบียหนึ่ง ว่าไ้้วยคำสั่งในการเอกซหิยเซินและสั่งแผนที่มา
กับหนังสือมีสเกอฮิยาบอกด้วยเรื่องกาพย์ละบียหนึ่ง กับหนังสือออกเทอร์
เอคคัหมอกฎหมายเมืองเขอดินขอเป็นกงซุลสยามกับ คำแปลด้วยแล้ว

แกพามิสเตอร์ลอร์ซึ่งกลั้มมาแต่ลอนดอนมาหาเฮารูปเขียนน้ำมันมา
ให้ ๓ แผ่นเป็นรูปหมาไล่นากบนเขาน้ำตก ๑ แผ่น รูปกำปั้นจอใน
แม่น้ำ ๑ แผ่น รูปคลองน้ำมัททิกบ้านเรือน ๑

แล้วสั่งให้ประหารชีวิตอ้ายข้าผู้ร้ายฆ่าหลวงพล (แสง) กับ
อ้ายหล้า อ้ายบุญ อ้ายยา พวกเพื่อนเมีย ๖๐ สังก

กับหม่อมแดงเฮารูปต่าง ๆ มาให้ แล้วพระศรีสมบัติพามองซีเออ
ฮาลวนมาหาด้วย รัชห้องเขียว

วันอังคารแรม ๑๔ ค่ำเดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๙
บ่ายวันนี้ได้จดหมายถึงคุณสรวงศ์ละขัยหนึ่ง ท่านกรมท่าละขัย
หนึ่ง ปรีกษาค้วยเรื่องอังกฤษขอตั้งไวยกงซุลที่เมืองเชียงใหม่ แต่
สมเด็จพระเจ้าพระยาไม่อยู่การที่จะตอบคงจะต้องรอ แต่เธอจะเห็นการอย่างไร

แล้วลงไปช่วยจัดการแซยิดเสด็จยาย กับพระยานานาเอาบุญซึ่ง
รายเดือนภาษีอากรในคลังสินค้ำมาให้ด้วย อนึ่งพระอมรมายบอกว่า
คุณสรวงศ์เธอให้มาขอทหารไปสำหรับตัวพระอมรมด้วย ใ้สั่งให้ไป กับ
ใ้ให้เงินไปใช้สอยด้วยสิบชั่ง แล้วอ้ายทอริไวยกงซุลอเมริกันมาหาว่า
ค้วยเรือไปสไบตบออกเรือเข้าเรือออกไม่มีขอให้เตลิกราฟบอกด้วย

คำออกขนนาง พระยาศรีอ่านขอกน้ำฝนต้นเข้ากรุงแก่น้ำท่าสูง
พันแท่นเต็ม ๘ นิ้วถึงวันมีขอกน้ำลดได้ ๘ นิ้ว ราคาเข้าเกวียนละ
๘ ตำลึง กับเมืองสุพรรณบอกด้วยละขัยหนึ่ง อนึ่งหลวงภักดีณรงค์
กับนายกล้ายตราไปตรวจทางเมืองโคราชทางอ้อมเขายาว พระนรินทร์
อ่านขอกพระยาราชวังสัน ข้าหลวงเมืองภักดี ๒ ละขัย ๆ หนึ่ง ว่า
ค้วยซอฝนและเข้าแพงละขัยหนึ่งว่าตั้งแต่เดือน ๘ ถึงเดือน ๑๑ ทหาร

ที่ไปรักษาเมืองป่วยเป็นไข้ถึง ๘๐ คน พระยาพิพัฒน์อ่านบอกเมือง
นครชัยศรีผู้ร้ายลักหามถูกยิงตาย

วันนั้นตั้งขุนนาง ๗ คน เห็นไขสั้งเงิน ๑ ฎีกา ๓ ละครบับ

พระโอรสเลขเอาหนังสือหมอสมิติมาให้อ่านว่าเรือไปสโยทไม่มี ถ้ามี
เรือกำปั่นเข้าออกแล้ว ขอให้มิเคลิกราฟบอกให้ทราบด้วยนั้น ใ้สั้ง
ใ้บอกเขาตามขอ ก็ใ้สั้งเงินให้ท่านเล็กทำบ้านอีก ๑๐๐ ชั่ง

วันพุธแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒ ปีฉลูนพศก จุลศักราช ๑๒๓๘

ใ้ทอสงสรรพเพอไปทำเครื่องยศ ๒ แท่ง ที่ ๑๐ ที่ ๑๔

อนึ่งใ้โรวบหนึ่งสือคุณสรวงศ์ละครบับหนึ่ง ตอบด้วยเรื่องอังกฤช
ขอตั้งไวชกงซุลที่เมืองเชียงใหม่ ว่าเมื่อเกิมาจะไปทำสัญญาที่อนเคียก็
ปรึกษาเคาน์ซิลตกลงแล้วจึงออกไปทำ การครั้งนี้ควรปรึกษาเจ้าพนักงาน
ต่างประเทศกับเคาน์ซิล และไปทำสัญญา เมื่อเห็นประการใด สมเด็จพระ
เจ้าพระยาคลังมากระใ้ใ้เบนทางคริตรองต่อไป แต่ตัวเธอเองไม่ใ้
กระทรวงพนักงานจะว่าไปก่อนไม่ได้ เธอเพ้อมากมายไป จึงใ้จ้คหมาย
ตอบเธอไปอีกละครบับหนึ่ง ท่านกรมท่าส่งสำเนาหนังสือแกรฮานว่าด้วยรับ
หนังสือเรื่องใ้เป็นเจ้าจัดการเอกซหิเบียนและใ้โรวบเงิน และเคื่อนเงินเคื่อน
กับว่าด้วยหนังสือไปถึงคอเวอนเมนต์ฝรั่งเศสเรื่องสราใ้ยื่นใ้ว่าการ
ต่างประเทศแล้ว บอกมาว่าจะคัดกอบไปใ้ที่ว่าการค้าขายไทยเมลล์หลัง
จะตอบ ก็กับกงซุลเยอรมันมีหนังสือขอมาหามาด้วยละครบับหนึ่ง ใ้บอก
ท่านกรมท่า เงินแกรฮานนั้นใ้ใ้ร้องมาหลายหนแล้ว แกก็ไม่มีประโยชน์
สั้งของเหมือนเมชัน โดยจะขึ้นใ้บังเล็กน้อยก็ได้ แต่ลูกชายที่มา

รัชการช่วยนั้น ถ้าไม่ตองให้เงินเดือนจะขึ้นให้ก็ได้ ถ้าไม่ควรรขึ้น
กงชุลเยอรมันให้มาวันขึ้น ๔ คำ

หมอจันตเล กลับมาแต่อเมริกา มาหา
วันนี้ วันพระ ปักทองพระปักทองหนึ่งลือ

